OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:20 Stránka 1

OLYMPIJSKÁ REVUE

dennik niké EXTRA ŠPORT
8. SEPTEMBRA 2011
2/2011
SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ
MAGAZÍN SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU A SLOVENSKEJ OLYMPIJSKEJ MARKETINGOVEJ, a. s.

PO VLAŇAJŠOM EURÓPSKOM ŠAMPIONÁTE VO VODNOM SLALOME TERAZ ČUNOVO HOSTÍ SVETOVÝ. NAŠI MEDAILISTI Z ME 2010 V KATEGÓRII C1 (ZĽAVA) ALEXANDER SLAFKOVSKÝ, MICHAL MARTIKÁN A MATEJ BEŇUŠ TAM BUDÚ BOJOVAŤ AJ O OLYMPIÁDU. FOTO TASR

NA MS V ČUNOVE O OLYMPIÁDU

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:20 Stránka 2

Schválenie kritérií na OH

Z aprílového 41. valného zhromaždenia Slovenského olympijského výboru

V bratislavskom hoteli Gate One sa 16. apríla uskutočnilo 41. valné zhromaždenie Slovenského olympijského výboru (VZ SOV). Zúčastnilo sa na ňom 70 z pozvaných 82 delegátov. Ratifikovali nové Stanovy SOV, ktorých aktuálna podoba je zverejnená na www.olympic.sk. Okrem iného 41. VZ SOV aj schválilo, že pri schvaľovaní nominácie na OH 2012 v Londýne SOV bude akceptovať kvalifikačné kritériá medzinárodných športových federácií, vrátane B-limitov v atletike a v plávaní. Bude však vyžadovať od každého športovca, ktorého na nomináciu navrhne príslušný zväz, aby mal splnené záväzky voči Antidopingovej agentúre SR, resp. voči WADA.

■ *Zlaté odznaky SOV si z rúk Františka Chmelára prevzali aj noví čestní členovia SOV – zľava Anton Ihring (bol prijatý už na decembrovom 40. VZ SOV), Ladislav Harvan, Kamil Haťapka a Jozef Vengloš.* FOTO JÁN SÚKUP

Súčasťou úvodnej časti programu 41. VZ SOV bolo prijatie troch nových **čestných členov SOV**. Na návrh výkonného výboru SOV sa nimi stali tri veľmi významné osobnosti slovenského športu – **Ladislav Harvan, Kamil Haťapka** a **Jozef Vengloš**. Dvaja z nich boli predtým členmi SOV. J. Vengloš sa však individuálneho členstva vzdal a K. Haťapka po zvolení nového prezidenta Slovenského zväzu cyklistiky **Petra Privaru** prestal v pléne zastupovať zväz. Na Venglošovo miesto delegáti za nového **individuálneho člena SOV** ako osobnosť olympijského hnutia a športu prijali niekdajšiu najlepšiu čs. šermiarku a už vyše 20 rokov „dušu" slovenského hnutia fair play **Katarínu Lokšovú-Ráczovú**. SOV má stále 82 členov. Členom dozornej rady SOV sa v duchu inovovaných stanov ako člen ex officio stal nominant komisie športovcov SOV **Milan Jagnešák** (zaujal uvoľnené miesto v DR SOV po Haťapkovi).

Prezident SOV **František Chmelár** vo svojej správe ocenil zapojenie viacerých známych starších či mladších olympionikov do širokospektrálnej činnosti SOV, ale hneď do vlastných radov adresoval pripomienku, že nedostatočne sa komunikuje so športovcami, aby sa dali na trénerskú dráhu a svojou prirodzenou popularitou a autoritou zároveň získavali mladých adeptov športu. Venoval sa aj problémom so súvisiacim znižujúcim sa počtom mladých športovcov, aj s celkovým zaostávaním v kvalite starostlivosti o nich.

NOMINÁCIU NA OH V LONDÝNE SCHVÁLI VV SOV 28. JÚNA 2012

Najvyšší orgán nášho olympijského hnutia okrem iného schválil účasť slovenských výprav na I. ZOH mládeže v januári 2012 v Innsbrucku, i na Hrách XXX. olympiády v Londýne (uskutočnia sa v termíne 27. 7. – 12. 8. 2012). V súvislosti s **OH v Londýne** dostali delegáti výťah z kvalifikačných kritérií jednotlivých medzinárodných športových federácií (sú zverejnené na **www.olympic.sk**). Plénum schválilo, že SOV bude akceptovať kvalifikačné kritériá medzinárodných športových federácií, vrátane B-limitov v atletike a v plávaní. Bude však vyžadovať od každého športovca, ktorého na nomináciu navrhne príslušný zväz, aby mal splnené záväzky voči Antidopingovej agentúre SR, resp. voči WADA. Zároveň VV SOV bude pri nominácii v plnej miere rešpektovať Záväzok SOV v boji proti dopingu.

Všetci športovci navrhnutí do výpravy budú musieť predložiť vedúcemu lekárovi správu o absolvovaní preventívnej telovýchovno-lekárskej prehliadky uskutočnenej v období nie viac ako tri mesiace pred schvaľovaním výpravy na pracovisku určenom SOV. Návrhy na zaradenie športovcov do výpravy budú musieť športové zväzy predložiť výkonnému výboru SOV do 26. júna 2012. Výkonný výbor SOV schváli nomináciu do Londýna 28. júna 2012. Uzávierka menovitých prihlášok na OH je 9. júla 2012.

VZ SCHVÁLILO LEN ROZPOČTOVÉ PROVIZÓRIUM

Záverečná časť obsahu rokovania 41. VZ SOV sa týkala ekonomických tém. V roku 2010 Slovenský olympijský výbor hospodáril **s vyrovnaným rozpočtom s príjmami aj výdavkami vo výške 2 433 735 eur**. Rovných 70 percent príjmov získal SOV z verejných zdrojov, pričom najviac prostriedkov z týchto zdrojov išlo na financovanie prípravy a účasti na ZOH vo Vancouvri, a potom na investície pre centrá olympijskej prípravy. Z vlastných marketingových zdrojov získal SOV 14 percent príjmov, ďalších 16 percent pochádzalo od Medzinárodného olympijského výboru.

Keďže rok 2011 je neolympijský, plán rozpočtu bol výrazne nižší – kalkulovalo sa s príjmami aj výdavkami vo výške 1 393 150 eur. Vzhľadom na to, že do polovice apríla ešte nebola známa výška dotácií z Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR na projekty športových subjektov, bolo na 41. VZ SOV schválené len rozpočtové provizórium na rok 2011. Vypracovaním definitívneho rozpočtu bol poverený výkonný výbor SOV. **Vyrovnaný rozpočet s celkovými príjmami aj výdavkami vo výške 1 422 400 eur** bol schválený až na jeho júnovom zasadnutí. Až 56 percent príjmovej časti rozpočtu by mal SOV pokryť z vlastných zdrojov, resp. z grantov a dotácií od MOV a EOV. **ĽUBOMÍR SOUČEK**

ŠPORT EXTRA – OLYMPIJSKÁ REVUE, príloha Slovenského olympijského výboru v spolupráci so Slovenskou olympijskou marketingovou, a.s. Vydáva Šport Press, s.r.o., Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: MARIAN ZIMA. Šéfredaktor: ZDENO SIMONIDES. Zostavovateľ a redaktor: ĽUBOMÍR SOUČEK. Grafická úprava: RICHARD PETRAKOVIČ. Obálka a vnútorný layout: ARTWELL DESIGN. Jazykový redaktor: JURAJ PODOLAN. Tlač: Slovenská Grafia a.s., Pekná cesta 6, 834 03 Bratislava. Uzávierka 2. čísla 2011: 30. augusta 2011. Samostatne nepredajné.

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 3

Výzva k diskusii o slovenskom športe

Aprílové 41. VZ SOV poverilo prezidenta SOV, aby menoval pracovnú skupinu, ktorá by mala v mene SOV pripraviť návrh novej štátnej politiky v oblasti rozvoja športu v Slovenskej republike a predložiť ho ministrovi školstva, vedy, výskumu a športu SR. Táto pracovná skupina pripravila po niekoľkých stretnutiach v priebehu mája komplexný materiál s názvom „Šport v SR a podmienky jeho rozvoja“.

Materiál, ktorý definuje súčasný stav slovenského športu a zároveň navrhuje opatrenia na zásadnú reformu v tejto oblasti, bol aj so sprievodným listom prezidenta SOV rozoslaný prezidentovi SR, všetkým členom vlády SR, poslancom NR SR, predsedom vyšších územných celkov, primátorom a starostom, ako aj ďalším osobnostiam verejného života z intelektuálnej sféry, ktoré sú známe blízkym vzťahom k športu.

V sprievodnom liste prezident SOV **František Chmelár** adresátov upozorňoval, že slovenský šport zažíva v súčasnosti doteraz nepoznanú beznádej, depresiu a krízu. Nie ako dôsledok globálnej ekonomickej krízy alebo slovenských úsporných opatrení, ale predovšetkým ako dôsledok nepochopenia, nezáujmu a neochoty riešiť postupne jeho problémy. V liste sa ďalej konštatuje, že na Slovensku sa ignorujú nielen zahraničné výzvy a príklady, ale aj negatívne signály o vývoji domácej populácie, najmä mládeže.

Športové hnutie hodnotí stav v tejto oblasti na Slovensku – počnúc masovým a školským športom a končiac vrcholovým športom a štátnou reprezentáciou - ako kritický. Snahou tvorcov materiálu je vyprovokovať diskusiu o tejto vážnej téme, pretože podľa mienky viacerých predstaviteľov športovej sféry sa vývoj dostal na hranicu, za ktorú sa už ísť nedá. Pred jeho rozoslaním na zasadnutí VV SOV 19. mája **František Chmelár** konštatoval, že popri ekonomických problémoch a celkovom financovaní športu za najzávažnejší problém považuje arogantný prístup moci k športu a k telesnej výchove. Ten sa prejavuje aj v čoraz väčšom zatláčaní telesnej výchovy v školách do úzadia. Predseda dozornej rady SOV **Marián Kukumberg**, ktorý je zároveň prezidentom Konfederácie športových zväzov SR a predsedom Slovenského združenia telesnej kultúry, povedal, že politici jasne signalizovali dlhodobý nezáujem o šport a zmeniť ich pohľad na túto oblasť môže len tlak masy ľudí.

Z diskusie na VV SOV vyplynulo, že v prípade nezáujmu politikov o riešenie vážnej situácie slovenského športu i telovýchovy budú predstavitelia športovej obce zvažovať radikálny krok – zastavenie súťaží v celej krajine na jeden až dva týždne. **Marián Kukumberg** pripomenul, že je množstvo klubov, ktoré zvažujú, či sa z dôvodu finančných problémov vôbec prihlásia do ďalšieho ročníka súťaží.

Priamo na 41. VZ SOV viacerí delegáti využili prítomnosť nového generálneho riaditeľa sekcie štátnej starostlivosti o šport MŠVVŠ SR **Ladislava Križana**. Ten vyhlásil, že dvoma prioritami, ktoré si stanovil po nástupe do funkcie, je príprava novej štátnej politiky rozvoja športu, ako aj nového zákona o športe. Od zástupcov športovej obce si potom najvyšší štátny úradník pre oblasť športu musel vypočuť kritiku súčasného systému štátneho financovania športu. Nová zákonná úprava, prijatá vlani v decembri, podľa ich slov veľmi skomplikovala administráciu celého procesu prideľovania štátnych dotácií na šport a spôsobila výrazné oneskorenie toku verejných financií do športu. Ešte aj v polovici apríla bola neznáma celková výška dotácií na tento rok, čo spôsobilo obrovské problémy všetkým občianskym združeniam pôsobiacim v športe. **(sou)**

Vyznamenania a výročné ocenenia SOV za rok 2010

Súčasťou 41. VZ SOV bolo aj odovzdanie množstva nových **vyznamenaní SOV**. Väčšina laureátov si vyznamenania prevzala osobne.

■ **Zlatý odznak SOV: Vladimír Černušák, Hilda Múdra, Ján Mráz, Ján Zachara, Bohumil Golian, Ivan Mauer, Ivan Čierny, Ladislav Čepčiansky, Pavol Handzo, Ivan Macák, Anton Švajlen, Anton Ihring, Ladislav Harvan, Kamil Haťapka, Jozef Vengloš, Karol Divín, Ján Grexa, Benjamín Leitner, Otakar Malý a Vladimír Porubský**

■ **Strieborný odznak SOV: Vincent Lafko, Ján Novák, Ján Terezčák**

■ **Bronzový odznak SOV: Ivan Bubelíny, Olina Hanesová, Jozef Ivan, Eduard Krištofovič, Juraj Skladaný, Dušan Šimočko st., Ondrej Tadanai, Alexander Vietor**

■ **Medaila SOV: Jerguš Bača, Attila Bátky, Iveta Bieliková, Milan Foľta, Ján Klimko, Roman Kontšek, Juraj Ontko, Valentina Popovová, Pavol Szikora, Gabriela Zamišková**

■ **Plaketa SOV: František Gahér.**

■ *Zlaté odznaky SOV dostala okrem čestných členov SOV aj pätica (na snímke zľava) Karol Divín, Ján Grexa, Benjamín Leitner, Otakar Malý a Vladimír Porubský.* FOTO JÁN SÚKUP

V programe 41. VZ SOV bolo aj odovzdanie všetkých **výročných ocenení SOV za rok 2010** s výnimkou Ceny Jána Popluhára za fair play, ktorú odovzdali až v júli na slávnosti fair play v Liptovskom Mikuláši.

■ **Cena Vladimíra Černušáka** (za propagáciu a šírenie olympijských myšlienok najmä v pedagogickom procese): **Viera Bebčáková**

■ **Cena Matyldy Pálfyovej** (pre ženu za jej športové výsledky, aktivitu v športe a v olympijskom hnutí): **Katarína Lokšová-Ráczová**

■ **Cena Pavla Schmidta** (za najhodnotnejší výkon roka v olympijskej disciplíne): **Anastasia Kuzminová**

■ **Cena Ondreja Nepelu** (pre mladého športovca, u ktorého sa výrazne prejavila športová perspektíva): **Filip Praj**

■ **Cena Jána Zacharu** (pre trénera, ktorý dlhodobo i aktuálne dosahuje najprenikavejšie výsledky v práci s mládežou): **Juraj Minčík**

■ **Cena Miroslava Procházku** (za celoživotnú propagáciu športu a olympizmu prostriedkami literatúry a publicistiky): **Rudolf Gallo a Jozef Kšiňan**

■ **Cena Jána Popluhára** (za celoživotné vystupovanie v duchu fair play): **Anton Švajlen**

■ **Cena Jána Mráza** (za významné aktivity v oblasti životného prostredia): **Dagmar Rajčanová**

■ **Cena Ladislava Chudíka** (za architektonické dielo propagujúce šport a olympizmus): **Dušan Fischer**

■ **Cena Olympijský klub roka: Olympijský klub Košice.**

Podrobná informácia aj so zdôvodnením vyznamenaní a výročných ocenení SOV je zverejnená na **www.olympic.sk** v rubrike AKTUALITY SOV.

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 4

Kórea bude hostiť ZOH 2018

Pjongčang po tesných prehrách v súbojoch o právo usporiadať ZOH 2010, resp. 2014 suverénne zvíťazil

Po Soči príde na rad Pjongčang. Juhokórejčania získali usporiadateľské práva na zimné olympijské hry až na tretí pokus v sérii, ale imponujúco. Hneď v prvom kole voľby hostiteľa bielej olympiády 2018 na 123. zasadnutí Medzinárodného olympijského výboru (MOV) 6. júla v juhoafrickom Durbane.

Pjongčang vyhral prvé kolo už pred ôsmimi rokmi v pražskom výbere dejiska ZOH 2010 a potom znova pred štyrmi v hlavnom meste Guatemaly, kde sa volil hostiteľ ZOH 2014. V druhom kole však oba razy prehral: s kanadským Vancouvrom (o tri hlasy), resp. s ruským Soči (o štyri).

V Durbane druhé kolo nebolo. Pjongčang hneď v prvom získal nadpolovičnú väčšinu hlasov. Takmer dve tretiny: 63 z 95!

Od verdiktu o zmene cyklu zimných hier v roku 1986 sa o usporiadateľovi už v prvom kole rozhodlo iba raz: na budapeštianskom zasadaní MOV v roku 1995 v prípade ZOH 2002. Neskôr sa prevalilo, že víťazné americké Salt Lake City v predvolebnej kampani používalo korupčné metódy. Štyria členovia MOV v dôsledku aféry abdikovali a šiestich vylúčili.

KÓREJSKÉ CNOSTI A NECNOSTI

Európski konkurenti utrpeli v Durbane debakel. Nemecký Mníchov sa zo sna o prvom meste, ktoré po letnej olympiáde (1972) usporiada aj zimnú, prebral s 25 hlasmi a francúzske Annecy ich dostalo dokonca len 7.

Rýchla voľba a jednoznačný výsledok prekvapili aj prezidenta Medzinárodného olympijského výboru **Jacqua Roggeho. „Vyhrala trpezlivosť,“** poznamenal.

„Kórejčania desať rokov presviedčali svet, že dokážu pripraviť hry na vrcholnej úrovni, až sa im to podarilo,“ skonštatoval slovenský olympijský šéf **František Chmelár.**

„Vytrvalosť je jedna z najcharakteristickejších kórejských cností. My sa zásadne nevzdávame,“ tvrdí **Kim Čin-sun**, ktorý sa myšlienkou prostredníctvom zimnej olympiády pozdvihnúť zaostalú provinciu Gangwon nadchol v prvom roku na poste jej guvernéra počas návštevy ZOH 1998 v japonskom Nagane. **„Pokúšali sme sa znova a znova, počúvali sme rady a zdokonaľovali naše plány.“**

Kim dvakrát viedol kandidátsky výbor, tretí pokus však už riadil **Ččho Jang-ho**, takmer dve desaťročia výkonný riaditeľ Kórejských aerolínií. Mazaný biznismen. Pred 12 rokmi ho obvinili z daňových únikov a hrozilo mu trojročné väzenie, ale vykúpil sa dvanástimi miliónmi dolárov.

Krátko po tom, čo sa **Ččho** postavil na čelo pjongčanskej kandidatúry, „jeho“ aerolínie ponúkli sponzorstvo Medzinárodnej korčuliarskej únii (ISU), ktorej taliansky šéf **Ottavio Cinquanta** sedí v olympijskom pléne. Etická komisia MOV okamžite varovala Pjongčang pred konfliktom záujmov a Korean Air oddialil začiatok plnenia zmluvy na obdobie po voľbe dejiska ZOH 2018. Podobná zmluva Samsungu s veslárskou federáciou vraj nebola v rozpore s regulami, šéf FISU **Denis Oswald** sa však – podobne ako Cinquanta – zaviazal, že v Durbane nebude hlasovať.

■ *Prezident MOV Jacques Rogge ukazuje meno dejiska ZOH 2018.* FOTO TASR/AP

ČARO DVOCH DÁM A JEDNEJ AGENTÚRY

V prvej kandidatúre Kórejčania vyrukovali so sloganom *Skúste niečo iné*. V druhej ho zmenili na *Nové sny*. Uspeli až s *Novými horizontmi*.

Pred štyrmi rokmi v poslednej chvíli vytiahli ako tajný tromf fenomenálneho talianskeho slalomára **Alberta Tombu**. Tentoraz sa spoľahli na svoj. Prihrala im ho vancouverská olympiáda, na ktorej krasokorčuľovaniu kraľovala jedinečná **Kim Ju-na**.

Queen Yu-na, ako ju v Kórei oslovujú, mala podľa názoru krajanov najväčší, vyše 46-percentný podiel na volebnom úspechu Pjongčangu. V prieskume agentúry Gallup Korea na

Pjongčang 2018

Dve centrá

■ **Pjongčang:** V blízkosti 45-tisícového mesta (priemerná februárová teplota mínus 5,5 stupňov Celzia) v komplexe Alpensia budú okrem ceremoniálov aj súťaže v biatlone, v klasickom lyžovaní a vyrastie v ňom aj tobogan pre sánkárov, bobistov a skeletonistov. V neďalekom Jongpjongu sa ráta so slalomovými disciplínami alpského lyžovania, kým zjazdárske trate sú situované do 45 km východnejšie ležiaceho Čungbongu (štart v nadmorskej výške 1420 m, cieľ v 540 m). Takmer rovnaká (44 km) je aj vzdialenosť do Bokwangu, dejiska súťaží v akrobatickom lyžovaní a v snoubordingu.

■ **Gangneung:** V 230-tisícovom, iba 25 km vzdialenom meste na pobreží Japonského mora (2,2 stupňa Celzia) budú ľadové športy: hokej (v dvoch halách pre 10 000, resp. 6000 divákov, jednu z nich po ZOH demontujú a nanovo postavia v 300-tisícovom Wondžu), curling, krasokorčuľovanie a rýchlokorčuľovanie (klasické aj na krátkej dráhe).

Dve dediny

■ Jedna vyrastie v Pjongčangu, druhá v Gangneungu, z nich by cesta na ktorékoľvek zo športovísk nemala trvať dlhšie ako 30 minút.

■ Kórejčania sľubujú vybudovať vysokorýchlostnú železničnú trať, po ktorej vlaky prejdú 180 km vzdialenosť zo Soulu za 68 minút.

■ Hlavným letiskom bude soulský Inčeon (diaľničná vzdialenosť od Pjongčangu 239 km a od Gangneungu 261 km), pomocným Jangjang (67, resp. 47 km).

Rozpočet

Organizačné náklady sa predpokladajú vo výške 1,531 miliardy amerických dolárov, investičné môžu dosiahnuť až 6,5 miliardy.

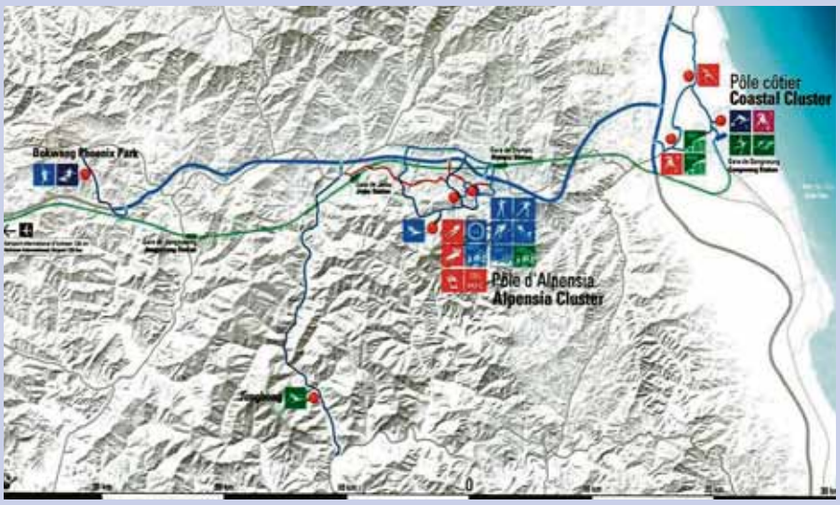

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 5

■ *Obrovská víťazná radosť kórejskej delegácie na zasadnutí MOV v Durbane.* FOTO TASR/AP

druhom mieste skončil vlastník a výkonný šéf Samsungu **Lee Kun-hee**, už 15 rokov člen MOV (19,5), a až za ním juhokórejský prezident **Lee Mjung-bak** (18,6), ktorý v Durbane loboval päť dní a doma mu po úspechu z večera do rána o štvrtinu stúpla dovtedy klesajúca popularita.

Druhou ženou, ktorá výdatne prispela k očarujúcemu vyzneniu prezentácie pred olympijským plénom, bola jej 38-ročná moderátorka **Rah Seung-jun**, pred časom pod menom Theresa Rah televízna reportérka. Dcéru kórejského kariérneho diplomata, ktorá žila v Kanade, Dánsku, Veľkej Británii aj v Malajzii a skvele ovláda angličtinu i francúzštinu, do roly spíkerky obsadila londýnska agentúra Vero Communications – kandidátsky výbor s ňou spolupracoval od februára 2010. Agentúru založil bývalý riaditeľ komunikácie kandidátskeho výboru Londýna na OH 2012 **Mike Lee** a za päť rokov existencie pomohla Kataru k futbalovým majstrovstvám sveta 2020, Riu de Janeiro k letnej olympiáde 2016 a teraz Pjongčangu k zimnej...

ZIMNÁ 30 ROKOV PO LETNEJ

Krajina južne od 38. rovnobežky rozpoľujúcej polostrov bude hostiť olympiádu po 30 rokoch: jej metropola Soul v roku 1988 s úspechom zorganizovala letné Hry XXIV. olympiády ako druhé ázijské mesto po Tokiu (1964). Pjongčang sa po dvoch japonských mestách (Sapporo 1972 a Nagano 1998) ako tretie ázijské pustí do organizácie zimných.

Kórejčania v durbanskom finále brnkali aj na city, ale rozhodli najmä vecné tromfy: desaťročná poctivá príprava, už investovaných pol druha miliardy dolárov do hlavného olympijského komplexu Alpensia, obrovská spontánna podpora obyvateľstva a deklarácia štátnej garancie dobudovania infraštruktúry.

Medzinárodný olympijský výbor – podobne ako v prípade ZOH 2014 (Soči) a OH 2016 (Rio de Janeiro) – zohľadnil striedanie kontinentov a uprednostnil nové teritórium s veľkým trhom.

Kórejská ekonomika je štvrtou najsilnejšou na najľudnatejšom kontinente a jej vlajková loď Samsung od roku 1997 figuruje na zozname top sponzorov MOV. Aktuálna zmluva platí do roku 2016 a od 6. júla 2011 je viac než isté, že bude predĺžená.

V Soule so zelenou kandidatúre na ZOH otvorili kohútiky podpore zimných športov. V Salt Lake City 2002 skončila juhokórejská výprava v medailovej bilancii štrnásta (2 – 2 – 0). V Turíne 2006 však už bola siedma (6 – 3 – 2) a vlani vo Vancouvri dokonca piata (6 – 6 – 2).

„Pjongčang otvorí brány k novým horizontom zimných športov na celom ázijskom kontinente,“ tvrdí minister kultúry, športu a turizmu **Čchoung Bjoung-gug**.

Pohorie tiahnuce sa Kórejským pol ostrovom popri pobreží Japonského mora (Kórejčania ho volajú Východné) sa nazýva Täbäk Sanmäk. Najvyšší vrch tej časti, ktorá je pod 38. rovnobežkou, nesie názov Soraksan a meria 1708 m. Čiže len o meter viac ako najvyšší kopec našej Malej Fatry (Veľký Kriváň 1709 m).

„Täbäk nemá alpské parametre,“ pripúšťa šéf pjongčanskej kandidatúry **Čcho Jang-ho. „Olympizmus však nepotrebuje stále len európske Alpy či americké Skalisté hory.“** **MARIÁN ŠIMO**

V Soči bude tucet nových disciplín

Počet disciplín zimnej olympiády sa už blíži k stovke. Vlani vo Vancouvri ich bolo 86, o dva a pol roka v Soči ich bude 98. Zasadnutie exekutívy a pléna MOV v Durbane prinieslo aj ďalšie novinky.

● **ZOH 2014: PLUS DVANÁSŤ.** V apríli exekutíva v Londýne schválila do programu najbližších ZOH v ruskom Soči 6 nových disciplín: ženské skoky na lyžiach, lyžiarsku U-rampu (muži aj ženy), miešané štafety v biatlone i v sánkovaní a tímovú súťaž v krasokorčuľovaní. V Durbane pridala ďalších šesť: lyžiarsky aj snoubordový slopestyle a snoubordový paralelný slalom (vždy aj muži aj ženy). V populárnom slopestyle skončila na tohtoročných MS 17-ročná slovenská snoubordistka Klaudia Medlová ôsma.

● **OH MLÁDEŽE: PLUS PÄTNÁSŤ.** V porovnaní s lanskou premiérou v Singapure sa rozrastie aj program olympijských hier mládeže 2014 v čínskom Nanťingu: obsahuje 28 športov (26) a 216 disciplín (201). Počet účastníkov stúpne z 3595 na 3809.

● **NOVÁ HVIEZDA V MOV.** Rady skvelých olympionikov v MOV rozšírila novozélandská windsurfistka Barbara Kendallová. Za nových členov na 123. zasadaní zvolili aj španielskeho prezidenta Medzinárodnej kanoistickej federácie (ICF) Josého Perurenu Lópeza a šéfa Argentínskeho olympijského výboru Gerarda Wertheina. Kendallová zvíťazila v Barcelone 1992 a stala sa prvou novozélandskou športovkyňou s titulom olympijskej šampiónky po 40 rokoch. V Atlante 1996 získala striebornú a v Sydney 2000 bronzovú medailu. Na ďalších dvoch hrách skončila na 5., resp. 6. mieste. Kariéru ukončila vlani ako štvornásobná majsterka sveta.

● **ŠIESTI BUDÚ ČESTNÍ.** MOV má momentálne 113 členov, koncom roka však šiesti z vekových dôvodov (80 alebo 70 r.) skončia ako riadni členovia a stanú sa čestnými: Phillip Coles (Austrália), Čiharu Igaja, Šun Ičiro Okano (obaja Japonsko), Arne Ljungqvist (Švédsko), Lassana Palenfo (Pobrežie Slonoviny) a Antun Vrdoljak (Chorvátsko).

● **DVE ŽENY V EXEKUTÍVE.** Do exekutívy MOV sa po troch rokoch vrátila Švédka Gunilla Lindbergová – nahradila Nóra Gerharda Heiberga, ktorému vypršal osemročný mandát. Lindbergová v nej pôsobila už v rokoch 2000 – 2004 a potom bola štyri roky ako druhá žena v histórii MOV po Američanke Anite DeFrantzovej aj jeho viceprezidentkou. V exekutíve je aj Maročanka Nawal El Moutawakelová.

● **POD VLAJKOU S PIATIMI KRUHMI.** Na budúci rok v Londýne zrejme niektorí športovci nastúpia pod olympijskou vlajkou. MOV je pripravený ponúknuť takúto možnosť športovcom z Južného Sudánu, ktorý získal samostatnosť v júli – to pre prípad, že si nová krajina dovtedy nezaloží vlastný národný olympijský výbor. Obdobne mieni riešiť aj prípadnú účasť kvalifikovaných športovcov z Holandských Antíl, ktoré 10. októbra 2010 na základe referenda zanikli. Tri z piatich ostrovov niekdajšej holandskej kolónie sa stali integrálnou súčasťou Holandska a dva (Curacao a Sin Maarten) nezávislými štátmi v rámci holandskej monarchie. Výprava Holandských Antíl štartovala na trinástich letných (1952 – 2008) a dvoch zimných hrách (1988 a 1992). Jedinú, strieborrnú medailu získal v Pekingu 2008 jachtár Jan Boersma. Na tej istej olympiáde skončil na 2. mieste v behu na 200 m (hneď za Boltom!) aj Churandy Martina – dodatočne ho však za prekročenie dráhy diskvalifikovali. **(mo)**

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 6

Memento a zdvihnutý prst

Slovenská výprava na XI. letnom EYOF v tureckom Trabzone dosiahla celkove zrejme najhorší výsledok v histórii

Na XI. letnom európskom olympijskom festivale mládeže v tureckom Trabzone (24. – 29. júla) reprezentovalo Slovensko v 7 odvetviach spolu 52 športovcov. Druhá najväčšia slovenská výprava v histórii letnej verzie multišportového podujatia pre mládež vo veku od 13 do 18 rokov dosiahla jeden z najhorších výsledkov. Dokonca sa dá povedať, že zrejme vôbec najhorší. Vedúca slovenskej výpravy Mária Mračnová hodnotí náš celkový výsledok ako memento a varovne zdvihnutý prst, že ak sa u nás so starostlivosťou o talentovanú mládež rýchlo nestane niečo pozitívne, bude to s naším športom veľmi zlé.

Zisk jedinej bronzovej medaily je vyrovnaním slovenského letného historického minima z Esbjergu 1999. Aj pohľad na počet ďalších našich popredných umiestení je veľmi neuspokojivý. Celkove v našej výsledkovej bilancii jasne prevažujú umiestenia v druhej polovici, dokonca v poslednej tretine štartového poľa!

VYNIKLI NAJMÄ CYKLISTA ZVERKO A ATLÉT VESZELKA

Z čisto matematického pohľadu najlepšie obstáli cyklisti, ktorí získali jedinú našu medailu (**Zverko**) a všetci traja (aj **Dubeň** a **Holomek**) sa raz umiestili v prvej pätine štartového poľa. Tenisové páry **Buřil - Hodor** a **Juráková - Jablonovská** skončili vo štvrťfinále, čiže sa delia o 5. – 8. miesto. Atlét **Veszelka** pridal dve šieste miesta, plavec **Fázik** siedme a plavkyňa **Podmaníková** deviate miesto. Žiaľ, to bolo všetko, čím sme sa mohli pochváliť.

Najviac upútal cyklista **Dávid Zverko**. V časovke skončil tretí, pričom len pol druha sekundy ho delilo od zisku striebra. V kritériu aj v pretekoch s hromadným štartom sa tiež pohyboval vpredu, ale v oboch prípadoch spadol. Napriek tomu sa prejavil ako veľmi svetlý zjav – športovec, ktorý má jasno v tom, čo chce. V minulosti sa vo Zvolene venoval hokeju, ale keď ho začal nudiť, pred tromi rokmi presedlal na cyklistiku. V nej sa „našiel" a veľmi rýchlo preukázal aj výrazný talent. Medailovo sa presadil aj medzi pretekármi o rok staršími. **„Jediný náš medailista ma veľmi príjemne prekvapil. Videla som ho prvý raz, ale upútal ma zdravým sebavedomím**

NAJLEPŠIE VÝSLEDKY SLOVÁKOV

3. MIESTO

DÁVID ZVERKO (cyklistika) - časovka na 9 km (94 účastníkov)

5. – 8. MIESTO

MATEJ BUŘIL – SAMUEL HODOR (tenis) – štvorhra (12)
SARAH MÁRIA JURÁKOVÁ – JANA JABLONOVSKÁ (tenis) – štvorhra (11)

6. MIESTO

TOMÁŠ VESZELKA (atletika) – diaľka (19)
TOMÁŠ VESZELKA (atletika) – trojskok (19)

7. MIESTO

PAVOL FÁZIK (plávanie) – 200 m prsia (23)

Medailový rebríček krajín

Na XI. letnom EYOF štartovali výpravy zo 49 európskych krajín. Medaily získali reprezentanti 35 krajín, pričom Slovensko sa s jednou bronzovou delilo o 33. miesto. Najcennejšiu medailovú zbierku získalo Rusko pred Veľkou Britániou a Ukrajinou.

Rusko	**21**	**17**	**16**
Veľká Británia	**17**	**10**	**6**
Ukrajina	**8**	**4**	**3**
Taliansko	**7**	**12**	**12**
Rumunsko	**6**	**7**	**1**
Maďarsko	**5**	**3**	**5**
Nemecko	**4**	**12**	**8**
Francúzsko	**4**	**7**	**5**
Bielorusko	**4**	**1**	**4**
Litva	**3**	**4**	**3**
... 33. SLOVENSKO	**0**	**0**	**1**

■ *Jediný slovenský medailista v Trabzone, bronzový z cyklistickej časovky Dávid Zverko – na bicykli a s medailou na hrudi.*

■ *Atlét Tomáš Veszelka skončil šiesty v skoku do dialky i v trojskoku.*

Druhý raz len s jedným bronzom

Druhá najpočetnejšia slovenská výprava v histórii letných EYOF (predtým EYOD) dosiahla celkove jeden z najhorších výsledkov v histórii. Zisk jedinej bronzovej medaily je vyrovnaním historického minima z Esbjergu 1999 (zhodou okolností aj vtedy sa o cenný kov postaral cyklista – Jurčo). Slováci doteraz na letných EYOF/EYOD získali 36 medailí (11–7–18).

Prehľad medailových ziskov výprav SR chronologicky: **Brusel 1991:** 1-0-0, **Valkenswaard 1993:** 1-1-1, **Bath 1995:** 2-1-3, **Lisabon 1997:** 2-0-0, **Esbjerg 1999:** 0-0-1, **Murcia 2001:** 0-0-4, **Paríž 2003:** 2-0-1, **Lignano 2005:** 0-0-3, **Belehrad 2007:** 1-4-3, **Tampere 2009:** 2-1-1, **Trabzon 2011:** 0-0-1.

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 7

■ *Slovenské volejbalistky sa pred úvodným zápasom usmievali, ale napokon skončili posledné.*

■ *Časť našej výpravy pred otváracím ceremoniálom. Vľavo vpredu (s okuliarmi) plavec Pavol Fázik, ktorý na 200 m prsia skončil siedmy.*

i dobrými danosťami na cyklistiku. Ako mladíček síce doplácal na neskúsenosť a za to, že veľmi chcel, dvakrát zaplatil pádmi, ale páčilo sa mi, že si vedel aj priznať vlastné chyby – dokonca aj po zisku bronzu v časovke," poznamenala na jeho adresu vedúca slovenskej výpravy, členka výkonného výboru Slovenského olympijského výboru **Mária Mračnová**.

Do prvej šestky sa dvakrát prebojoval atlét **Tomáš Veszelka**, ktorý v skoku do diaľky aj v trojskoku prekonal svoje osobné rekordy – v tom druhom prípade aj slovenský rekord svojej vekovej kategórie. Samozrejme, **Mária Mračnová** ako predsedníčka Slovenského atletického zväzu veľmi oceňovala jeho trabzonské

■ *Vedúca slovenskej výpravy Mária Mračnová s naším vlajkonosičom džudistom Petrom Kovárom pred otváracím ceremoniálom.*

SUMÁR VÝSLEDKOV SLOVÁKOV

■ ATLETIKA

● **Chlapci, 100 m (28 štartujúcich):** 21. Lukáš Meszároš 11,26, **200 m:** Samuel Jacko pre zranenie nedokončil, **400 m (18):** 16. Jakub Juhaščík 51,26, **800 m (21):** 20. Marco Adrien Drozda 2:01,11, **3 km (17):** 17. Patrik Žúbor 9:29,50, **110 m pret. (19):** 16. Roman Olejník 14,79, **400 m prek. (16):** 11. Olejník 54,95, **diaľka (19):** 6. Tomáš Veszelka 720, **trojskok (19):** 6. Veszelka 15,26.

● **Dievčatá – 100 m (25):** 21. Ema Kalenská 12,61, **200 m (26):** 14. Mária Vavrová 25,42 (v rozbehoch 13. - 25,34), **4x100 m (14):** Slovensko (Chvílová, Baňovičová, Kalenská, Vavrová) diskvalifikované, **3 km (11):** 10. Lucia Janečková 10:34,88, **100 m prek. (19):** 17. Lucia Mokrášová 14,45, **trojskok (19):** 12. Eliška Chvílová 11,57 (v kvalifikácii 11. - 12,27 w), **výška (23):** 21. Mokrášová 165, **diaľka (21):** 16. Monika Baňovičová 558, **disk (15):** 13. Júlia Kočárová 35,78, **guľa (17):** 17. Kočárová 10,76.

■ PLÁVANIE

● **Chlapci - 50 m v. sp. (32):** 24. Juraj Klátik 24,94, **100 m v. sp. (32):** 29. Klátik 55,42, **200 m v. sp. (33):** 30. Miroslav Funtík 2:04,78, **400 m v. sp. (29):** 28. Funtík 4:23,56, **1500 m v. sp. (20):** 20. Nikolaj Tóth 17:28,25, **100 m prsia (25):** 12. Pavol Fázik 1:06,84, **200 m prsia (23):** 7. Fázik 2:22,34, **100 m motýlik (30):** 23. Milan Cebák 59,11, **200 m pol. pret. (30**): 23. Tibor Holický 2:13,98, **400 m pol. pret. (26):** 19. Holický 4:47,05, **4x100 m v. sp. (21):** 20. Slovensko (Klátik, Cebák, Tóth, Holický) 3:42,67, **4x100 m pol. pret. (23):** 18. Slovensko (Holický, Fázik, Cebák, Klátik) 3:35,55,

● **Dievčatá – 50 m v. sp. (29):** 24. Andrea Podmaníková 28,40, **100 m v. sp. (27):** 17. Barbora Mišendová 1:00,09, **200 m v. sp. (23):** 15. Mišendová 2:13,19, **100 m prsia (24):** 9. Podmaníková 1:13,96, **200 m prsia (23):** 14. Podmaníková 2:43,38, **100 m znak (27):** 21. Karolína Hájková 1:08,50, **200 m znak (27):** 15. Hájková 2:26,89 (v rozplavbách 14. – 2:26,06), **200 m pol. pret. (27):** 19. Nina Fürješová 2:29,74, **400 m pol. pret. (23):** 18. Fürješová 5:15,33, **4x100 m v. sp. (19):** 18. Slovensko (Mišendová, Hájková, Fürješová, Podmaníková) 4:11,89, **4x100 m pol. pret. (22):** 15. Slovensko (Hájková, Podmaníková, Fürješová, Mišendová) 4:02,47.

■ CYKLISTIKA

● **Chlapci, časovka na 9 km (94):** 3. Dávid Zverko 13:03,93 min, 67. Martin Dubeň 1:07,48, 70. Milan Holomek 14:09,84, **kritérium (96), A-finále:** Zverko pre zranenie nedokončil, Dubeňa po dostihnutí stiahli z trate. Holomek v 2. rozjazde skončil na 21. mieste, na B-finále nenastúpil, **cestné preteky s hromadným štartom (96):** 14. Dubeň, 17. Holomek, 80. Zverko.

■ DŽUDO

● **Chlapci, do 55 kg (23):** Martin Becík bez umiestenia, **do 66 kg (28):** Robert Hotový bez umiestenia, **do 73 kg (28):** Kristián Slíž bez umiestenia, **do 90 kg (17):** 9. Peter Kovár, **nad 90 kg (15):** Dárius Bozay bez umiestenia.

● **Dievčatá – do 48 kg (22):** 9. Dominika Voľanská, **do 63 kg (20):** 9. Adela Jakubcová.

■ TENIS

● **Chlapci – dvojhra (60):** Matej Buřil aj Samuel Hodor vypadli v 1. kole, **štvorhra (12):** Buřil – Hodor postúpili do štvrťfinále (5. – 8.).

● **Dievčatá – dvojhra (50):** Sarah Mária Juráková postúpila do 3. kola, Jana Jablonovská vypadla v 2. kole, **štvorhra (11):** Juráková – Jablonovská postúpili do štvrťfinále (5. – 8.).

■ ŠPORTOVÁ GYMNASTIKA

● **Chlapci, kvalifikácia viacboja (94):** 64. Ivan Vargovský 72,10,

● **Dievčatá, kvalifikácia viacboja (72):** 41. Barbora Mokošová 46,65.

■ VOLEJBAL

● **Dievčatá (8):** 8. Slovensko. Výsledky zápasov tímu SR: Slovensko - Poľsko 0:3 (-20, -16, -15), Slovensko – Belgicko 3:0 (23, 23, 13), Slovensko – Turecko 0:3 (-14, -21, - 8), Slovensko – Slovinsko 0:3 (-21, -13, -23), Slovensko – Grécko 1:3 (-24, -18, 16, -19). Na zápasy nastúpili: Barbora Koseková, Nikola Pišteláková, Lucia Židziková, Miroslava Reháková, Karin Radová, Michaela Šušlíková, Andrea Štrbová, Nikola Stümpelová, L - Veronika Pisarčíková (Dana Šipková, Andrea Fedorová, Tatiana Bibková).

výkony: **„Na Tomášovi sa ukázalo, aké ťažké je v tomto veku skákať trojskok dva dni za sebou. Navyše ho ešte kombinoval so skokom do diaľky, čo je priam ‚vražedný' dvojboj. Ale ako najmladší finalista ho zvládol výborne."**

O ďalší výraznejší výsledok sa postaral plavec **Pavol Fázik**, ktorý bol na 200 m prsia siedmy, keď si dvakrát vylepšil osobný rekord – dovedna o vyše 3,5 sekundy. Z plavcov sa k nemu ešte priblížila **Andrea Podmaníková**, ktorá v slovenskom rekorde do 13 rokov vyhrala B-finále na 100 m prsia a celkove skončila deviata. V atletike aj v plávaní si viacerí borci síce zlepšili osobné rekordy, ale okrem výkonov uvedenej trojice to na lepšie umiestenie nestačilo.

NEUTEŠENÁ BILANCIA A KRITICKÉ SLOVÁ

Žiaľ, pohľad na celkový sumár slovenských výsledkov v Trabzone je veľmi neutešený a neuspokojivý. Viacerí slovenskí pretekári v dvoch kľúčových olympijských športoch (atletika a plávanie) sa ocitli veľmi vzadu. Zaznamenali sme až tri umiestenia úplne na chvoste výsledkovej listiny a päť na predposlednom mieste! Hoci až šiesti atléti štartovali v Trabzone na výnimku, na viaceré disciplíny sme neboli schopní postaviť žiadneho pretekára. Niečo podobné platilo aj v plávaní. V tenise ani druhá nasadená Jablonovská, ani tretí nasadený pár Jablonovská – Juráková nesplnili papierové predpoklady. Volejbalistky skončili na poslednom, 8. mieste, keď z piatich zápasov vyhrali jediný. Pritom v apríli na ME do 17 rokov boli šieste. Zo sedmičky džudistov si štyria nepripísali žiadne umiestenie. Obaja gymnasti skončili až v druhej polovici štartového poľa. Ani v cyklistike nedosiahli Slováci len dobré výsledky.

„Mala som pred začiatkom EYOF veľkú obavu, že prvý raz v histórii sa vrátime bez medailly a že sa v Trabzone naplno prejaví zhruba pätnásťročný výpadok poriadnej starostlivosti o talentovanú mládež na Slovensku. Medailu sme síce aspoň jednu získali, ale celkový pohľad na naše výsledky je skľučujúci. Ukazuje sa, že v mládežníckej kategórii sme vo všeobecnosti čoraz menej schopní konkurovať zahraničným súperom. Náš trabzonský výsledok celkove hodnotím ako memento. Vnímam ho ako varovne zdvihnutý prst, že ak sa niečo rýchlo nestane, bude to s našim športom veľmi zlé," konštatuje smutne **Mária Mračnová**.

Členka exekutívy SOV dodáva, že nie náhodou športové zväzy aj SOV tento rok veľmi tvrdo kritizujú stav športu na Slovensku. Pritom vôbec nejde len o to, že prílev peňazí do športu sa v tomto roku znížil a výrazne oneskoril. **„Slovenský šport sa ocitol naozaj doslova v existenčných problémoch. Všetko sa začína od toho, že školský šport u nás nestojí za nič. V školách sa šport už dávno dostal na vedľajšiu koľaj a telesná výchova sa stala neklasifikovaným predmetom. Pokiaľ deti nedostanú v škole základné pohybové návyky, k súťažnému športu sa ich bude dostávať čoraz menej. Ale aj v súťažnom sú veľké problémy. Kluby sa boria s finančnými ťažkosťami a tragické je, že nám stále ubúdajú športoviská. Ako šéfka slovenskej atletiky môžem uviesť šokujúce porovnanie počtu atletických štadiónov v Čechách a na Slovensku – 120:14! Nemáme poriadne športoviská na tréning, ale nemáme ich – až na výnimky – ani na usporadúvanie väčších medzinárodných podujatí."**

Mária Mračnová priznáva, že keď videla, čo dokázali Turci postaviť v Trabzone, bolo jej pri pomyslení na situáciu na Slovensku do plaču. **„Na atletickom štadióne pristavili dve krásne nové tribúny, nová je basketbalová i gymnastická hala, aj prekrásne areály pre plávanie a tenis. Od ľudí, ktorí boli tohto roku na svetovej zimnej univerziáde takisto v tureckom Erzurume, som počula o tamojších športoviskách hovoriť priam v superlatívoch. Turci na nových športoviskách organizujú množstvo podujatí a získavajú tým pre šport mládež. Zato u nás športoviská skôr miznú."**

ĽUBOMÍR SOUČEK
FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK (5), BORIS DEMETER (2)

Organizácia: príjemné prekvapenie

Mária Mračnová priznala, že keď v máji navštívila Trabzon spoločne s pracovníkom športového oddelenia SOV **Borisom Demeterom**, ktorý na XI. letnom EYOF pôsobil ako jej zástupca, neverila, že Turci všetko stihnú. **„Stavebné práce v olympijskej dedine aj na niektorých športoviskách boli v takom štádiu, že som si nevedela predstaviť, ako sa im to môže podariť. Ale klobúk dolu – dokázali to!,"** povedala. Na margo celkovej prípravy podujatia vedúca slovenskej výpravy dodala: **„Úroveň organizácie v Trabzone bola pre mňa príjemným prekvapením. Musím oceniť kvalitu ubytovania, stravy (vrátane dostatku nápojov), aj väčšiny športovísk, presnosť prepravy účastníkov, ústretovosť organizátorov a veľkú ochotu i prívetivosť dobrovoľníkov. Tamojší ľudia podujatím naozaj žili a bolo pre nich nepochybne veľkým zážitkom. V meste, kde cudzincov často nevidia, bola reklama EYOF hádam všade. O živú atmosféru sa starali aj priame prenosy tureckej televízie. Na veľkej obrazovke bežali aj na zhromaždisku pred vstupom do jedálne."**

Členom slovenskej výpravy život sužovali len úmorné horúčavy v tríštvrtemiliónovom meste, ktoré leží pri Čiernom mori, častý nočný hluk a problémy s neraz málom funkčným internetovým spojením. Celkom nebol zvládnutý najmä nástup výprav na otvárací ceremoniál a ich následný presun na tribúnu. Ale celkove kvalita trabzonskej organizácie určite výrazne prevýšila všeobecné očakávania. A dedina, na ktorú sa zmenil kampus Čiernomorskej technickej univerzity (naša výprava bývala v jej úplne hornej časti na vrchole strmého kopca), bola naozaj veľmi pekná. Zábavnú zónu zriadili pri staršej časti kampusu, ležiacej nižšie a bližšie pri mori.

Generálny sekretár SOV **Jozef Liba**, ktorého Európske olympijské výbory menovali za šéfa koordinačnej komisie pre toto podujatie, konštatoval: **„Turci EYOF chystali štyri roky s veľkou podporou tureckej vlády, vedenia provincie, mesta i národného olympijského výboru. Výstavbu celej infraštruktúry garantoval štát, ktorý aj prispel na organizáciu. Dlhý čas sme však mali veľké obavy, pretože veľa vecí meškalo. Ale stavby napokon vyrástli veľmi rýchlo. Vďaka EYOF získali v Trabzone veľké dedičstvo v podobe športovísk i nového univerzitného kampusu. Ním boli študenti veľmi nadšení, pretože predtým bývali v izbách po ôsmich a sociálne zariadenia mali na chodbe. Školy dodali veľkú väčšinu z 1300 dobrovoľníkov. Boli veľmi nadšení a obetaví, ale príliš nevedeli, čo majú robiť. Oceňujem však, že organizátori výborne reagovali na naše pripomienky. A prezentácia EYOF v tureckých médiách i prostredníctvom pútačov v Trabzone nemala obdobu. Keď porovnám zvládnutie celého podujatia so svetovými univerziádami, ktoré som zažil na tureckej pôde – s letnou v Izmire 2005 a so zimnou tohto roku v Erzurume, tak EYOF bol určite na vyššej úrovni. Ale k získaniu práva usporiadať OH, o čo sa chce Istanbul pokúsiť už piaty raz, vedie ešte veľmi dlhá cesta."**

■ *Spoločná fotografia slovenskej výpravy pred odchodom na otvárací ceremoniál.*

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 9

Pozitívna energia pre šport

Pomáhame ľuďom využívať voľný čas aktívne

Pokračujeme v úspešnom projekte a aj v tomto roku pomôžeme zveľadiť ďalšie športové areály v mestách a obciach regiónu západného Slovenska. V programe Pozitívna energia pre šport sme v roku 2010 rozdelili 100 000 € na obnovu a výstavbu 20 športovísk s celoročným využitím.

www.zse.sk
www.eon.com

Člen skupiny e·on

Západoslovenská energetika

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 10

Vladimír Černušák bude mať 90!

Čestný predseda SOV a čestný člen MOV Vladimír Černušák sa 25. novembra dožije úctyhodného veku 90 rokov

Obdivuhodný vek. Deväťdesiatka. K nej sa blíži profesor Vladimír Černušák – bývalý prvý predseda Slovenského olympijského výboru (1992 – 1999) a dnes čestný predseda SOV. Jediný Slovák, ktorý bol člen Medzinárodného olympijského výboru (v rokoch 1981 – 2001) je už desaťročie čestný člen MOV a stále sa v rámci svojich možností snaží byť v kontakte s olympijským hnutím doma i v zahraničí.

Keď sme ho pri príležitosti jeho nevšedného životného jubilea koncom júla navštívili na kus reči, vyrozprával nám malú japonskú historku. Vraj raz tak sedeli vyše 100-roční Japonci a skonštatovali, že šesťdesiatnici sú ešte deti, sedemdesiatnici už dospelí, osemdesiatnici zrelí ľudia a staroba sa začína v deväťdesiatke.

Akoby sa tým chcel trefne zaradiť presne do svojej kategórie. Lebo práve na prelome zrelosti a možnej staroby ho postihla nepríjemnosť.

DO DURBANU NEDOCESTOVAL

„Vybral som sa začiatkom júla aj s dcérou Jelou z Viedne na cestu do juhoafrického Durbanu na zasadnutie MOV, ale z Frankfurtu nad Mohanom sme sa ďalej nedostali,“ začal vykresľovať **Vladimír Černušák** verejnosti neznámu udalosť.

Na nemeckom letisku skolaboval krátko pred nástupom na druhú časť letu.

Takmer týždeň musel ostať v tamojšej nemocnici pre ťažkú arytmiu a čiastočne upchatú cievu, ktorá vedie do srdca, čoho príčinou bol nepravidelný pulz.

Len druhý raz v živote vynechal rokovanie najvyššieho orgánu svetového športu od roku 1982, keď sa prvý raz zúčastnil na zasadnutí Medzinárodného olympijského výboru ako jeho člen. Predtým chýbal iba v Guatemala City v roku 2007. Vtedy ho odradilo dlhé cestovanie.

■ *Vladimír Černušák (vľavo) pred viac než polstoročím spolu s nestorom slovenskej telovýchovy Karolom Stráňaiom.*

„Už sa cítim lepšie, akurát musím brať nové lieky, ktoré som v minulosti nikdy nepotreboval,“ objasnil svoj terajší stav.

Mrzí ho, že mu lekári zatiaľ neodporučili, ba priam zakázali plávanie. Šport, ktorý ho predovšetkým udržal v sviežosti až do tohto obdivuhodného veku.

■ *Ako prorektor Univerzity Komenského v roku 1965.*

Človeku zíde na um, či to nie je takpovediac aj rodinná črta.

Nie, nepamätá sa, že by sa niekto z blízkych dožil toľkých rokov. Otec mu zomrel ako 53-ročný, mama sa dožila osemdesiatky, čo je predsa len o dosť menej, než má on dnes.

Ak by nebol už spomenutý kolaps vo Frankfurte, tak by mal pocit dobrého zdravia. Má síce za sebou dve operácie pravého oka a nevidí naň spoľahlivo, aj trochu slabšie počuje, ale nemal dôvod často navštevovať lekárov.

Obdivuhodná a nevšedná telesná odolnosť.

DO MOV IBA ZHODOU OKOLNOSTÍ

Verejnosti je známy ako jediný Slovák v pozícii člena Medzinárodného olympijského výboru. Bol ním v rokoch 1981 – 2001, teda v takmer celej Samaranchovej ére. Do MOV ho prijali len rok po tom, ako Samarancha v predvečer OH v Moskve prvý raz zvolili za prezidenta najvyššej inštitúcie olympijského hnutia. Po dovŕšení stanoveného vekového limitu 80 rokov (od roku 2002) sa stal čestným členom MOV.

VLADIMÍR ČERNUŠÁK

☛ **Narodil sa 25. novembra 1921 v Novom Meste nad Váhom**

☛ **Je otec štyroch detí - Katarína (nar. 1949), Jela (1951), Ivan (1952), Vladimír (1954), má 8 vnúčat a 5 pravnúčat, vdovec od roku 2000 (manželka sa volala Mária)**

☛ **Absolvoval štúdium geografie a telesnej výchovy na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave (1945)**

☛ **V oblasti školstva pracoval postupne na Povereníctve školstva, na Pedagogickej fakulte UK, na Vysokej škole pedagogickej a na Fakulte telesnej výchovy a športu UK v Bratislave**

☛ **Titul profesora získal v roku 1975 (od roku 1968 bol mimoriadny profesor)**

☛ **V rokoch 1963 – 1966 bol prorektor Univerzity Komenského v Bratislave**

☛ **V telovýchove bol od roku 1957 člen predsedníctva Slovenského ústredného výboru Československého zväzu telesnej výchovy (SÚV ČSZTV), v rokoch 1969 – 1983 bol predseda SÚV ČSZTV a podpredseda Ústredného výboru ČSZTV**

☛ **V rokoch 1969 – 1992 bol podpredseda Československého olympijského výboru (ČSOV)**

☛ **Predseda Slovenského olympijského výboru (SOV) bol v období 1992 – 1999, odvtedy je čestný predseda**

☛ **Člen MOV bol v rokoch 1981 – 2001 (skončil pre dosiahnutie vekového limitu 80 rokov), čestný člen MOV je od 2002**

☛ **Po ukončení riadneho členstva MOV si z rúk prezidenta MOV Jacqua Roggeho prevzal Olympijský rad v striebre**

☛ **Výročné ocenenie, ktorým SOV každoročne oceňuje jednotlivca alebo kolektív za propagáciu a šírenie olympijských myšlienok najmä v pedagogickom procese, nesie názov Cena Vladimíra Černušáka**

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 11

Cesta do MOV dnes? Cez športovcov...

V Medzinárodnom olympijskom výbore už desať rokov nie je žiadny Slovák. Vladimír Černušák tak v MOV zatiaľ nemá nástupcu z našej krajiny.

„Všelikde vo svete je asi sto čakateľov. Taký obrovský je záujem o členstvo. Preto šanca na zvolenie nového člena MOV pre Slovensko nie je veľká,“ myslí si náš čestný člen. Preto to nemožno vnímať ako hendikep, či nebodaj nejakú tragédiu.

Podľa neho dvere pre Slováka neotvára ani zvýšený tlak, aby bolo v MOV solídne zastúpenie kontinentov. Možno by mala nádej žena, keďže sa postupne zvyšuje ich počet.

„A teoreticky ešte väčšiu nejaký športovec, keďže od Salt Lake City má medzi 115 členmi v MOV miesto 15 športovcov. Pravda, oni sa volia navzájom na OH či ZOH. Tam sa vedia presadiť a navzájom si pomôcť veľké krajiny, ktoré sú tak vo výhode,“ konštatuje Vladimír Černušák.

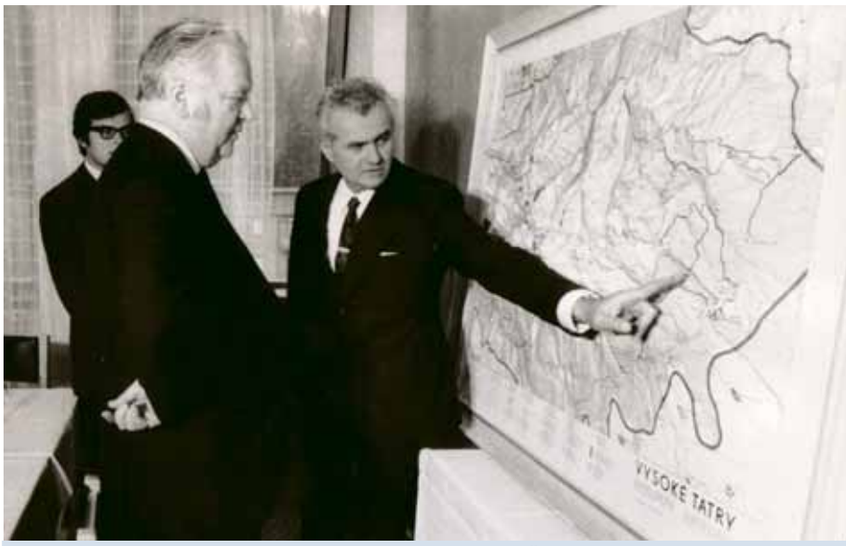

■ *Ako šéf slovenskej telovýchovy prezentoval Vladimír Černušák v roku 1973 vo Vysokých Tatrách vtedajšiemu predsedovi MOV Killaninovi prvý raz naše plány na usporiadanie ZOH.*

„Bola to len zhoda okolností, nijaká zákonitosť, že ma prijali za člena MOV,“ načrtáva udalosti spred tridsiatich rokov **Vladimír Černušák**.

Keďže bol podpredseda Československého olympijského výboru, chodil s vtedajším členom MOV v Československu **Františkom Kroutilom** na rôzne zasadnutia a rokovania národných olympijských výborov.

„Jemu môžem ďakovať, že ma prijali. Lebo ma zoznámil počas niekoľkých rokov s viacerými vplyvnými ľuďmi z olympijského hnutia,“ zdôraznil.

A navyše, sám mu uvoľnil miesto. Hoci Kroutil bol zvolený na doživotie (taká možnosť vtedy ešte existovala), odstúpil zo zdravotných dôvodov.

Na rozdiel odo dneška, mohli členovia MOV navrhnúť za seba nasledovníka. A keďže s návrhom súhlasili aj príslušné telovýchovné a aj politické orgány (bez toho vtedy u nás ani krok!), stal sa **Vladimír Černušák** kandidátom z Československa.

■ *Vladimír Černušák pri návrate zo ZOH 1972 v Sappore, kde bol vedúcim čs. výpravy, s olympijským víťazom Ondrejom Nepelom a jeho trénerkou Hildou Múdrou.*

■ *Vladimír Černušák (vpravo) pred rokmi ako lyžiar na Bielej stope SNP.*

Zvolili ho za člena v nemeckom Baden-Badene v roku 1981.

On však pri tom nebol...

„Bol som v Baden-Badene ako účastník tesne predchádzajúceho olympijského kongresu, ale na následné zasadnutie som sa nemal ako dostať. Odcestoval som po kongrese domov,“ prezradil takisto takmer neznámy príbeh.

Zvesť o tom, že ho prijali za člena MOV, sa dozvedel z telefonátu **Pavla Kršáka**, v tom čase popredného slovenského olympijského publicistu.

A hoci je správne, ak sa píše, že Vladimír Černušák bol člen MOV od roku 1981, predsa prislúchajúcu prísahu zložil až o rok neskôr na zasadnutí v Ríme.

ODSTUP ZO STRANY ŠĽACHTICOV NIKDY NEPOCÍTIL

Slovák pôvodom z Nového Mesta nad Váhom vstúpil do vyvolenej spoločnosti iba niekoľkých desiatok funkcionárov z celej planéty, medzi ktorými boli rôzni panovníci, osobnosti zo šľachtických rodov, doslovní boháči. Mohlo by sa povedať, že neobyčajní ľudia.

Nepozerali sa naňho zvrchu, keďže prišiel spoza „železnej opony“, zo socialistickej krajiny? Prijali ho vôbec medzi seba ako rovnocenného človeka?

„Nijakú diskrimináciu, či odstup, som nikdy nepocítil. Stačilo, že som sa párkrát zapojil do diskusie a ukázal tak, že niečo viem. Predložil som nejaké zaujímavé návrhy a už som patril medzi nich,“ zaspomínal si.

Aj na jeden príbeh.

Po jednej z debát sa mu prihovoril rovesník veľkovojvoda **Ján Luxemburský** (jeho syn je teraz riadny člen MOV) a spýtal sa, či vie, čo majú spoločné Luxembursko a Československo, teda aj oni dvaja.

„Iste,“ odvetil rodák z Nového Mesta nad Váhom, **„mali sme kedysi spoločných kráľov.“**

Stačilo to doslova na priateľstvo s jedným z ľudí spomedzi „šľachty“, ktorá mala v olympijskom hnutí vždy pevné miesto.

Napokon, aj zakladateľ novovekých hier Pierre de Coubertin bol barón...

Nielen v tomto prípade poslúžila Vladimírovi Černušákovi znalosť francúzštiny, donedávna (ba oficiálne ešte stále) hlavného olympijského jazyka, ktorý v posledných rokoch „úspešne“ vytláča z vedúcej pozície angličtina.

On sa presadil na tomto náročnom a zodpovednom funkcionárskom poli aj nemčinou. A keď bolo treba aj ruštinou.

■ *Slávnostné uvádzanie Vladimíra Černušáka medzi členov MOV na 85. zasadnutí MOV v Ríme 1982.*

Dôležitú úlohu, ako pripomenul, zohrala Olympijská charta. Nepripúšťa nijakú diskrimináciu, hlása rovnosť ľudí i možností. V MOV to aj platilo, hoci vplyv na jeho hlavné smerovanie predsa len vychádzal od najvyšších funkcionárov.

ZAŽIL ÉRU NAJVÄČŠÍCH ZMIEN

Náš doteraz jediný predstaviteľ v najvyššom orgáne svetového športu bol člen so všetkými právami a povinnosťami počas dlhoročného šéfovania **Juana Antonia Samarancha.** Teda v období, keď olympizmus a olympijské hnutie prešli najväčšími zmenami.

Podľa **Vladimíra Černušáka** síce už aj predchádzajúci prvý muž MOV lord **Michael Killanin** sa snažil o reformy, ale ešte sa k nim neodhodlal. Samaranch však áno. Uvedomil si, že pre rozvoj sú nevyhnutné lepšie ekonomické podmienky. Preto otvoril dvere olympijskému biznisu.

Náš jubilant však, pochopiteľne, najviac vyzdvihuje zjednotenie svetového športu. Charizmatický Španiel sa zaslúžil, že pod piatimi kruhmi začali spoločne súťažiť všetci športovci. Zmazal totiž rozdiel medzi amatérmi a profesionálmi. Odmeny za športové úspechy a reklamné zmluvy sa stali logickým dôsledkom vynikajúcich výkonov.

„Práve počas Samaranchovej éry sa dostali do MOV prvé ženy,“ pripomenul **Vladimír Černušák**. A proces ich zapájania nielen do funkcionárskej práce, ale aj do čoraz väčšieho počtu súťaží aj teraz pokračuje.

Čoskoro sa stal členom programovej komisie MOV, v ktorej pôsobil v rokoch 1983 – 1994. **„Bolo to vďaka úzkym kontaktom s Maďarom Árpádom Csanádim, vtedajším športovým riaditeľom MOV, ktorý bol aj šéf spomenutej programovej komisie. Mali sme k sebe teritoriálne blízko. Stretávali sme sa aj mimo rokovaní vo dvojici v Budapešti či v Bratislave, minimálne každý polrok,“** spomína Vladimír Černušák.

„ZÁKONITE“ NA ČELE SOV

Neskôr, v rokoch 1996 – 2001, pracoval v mediálnej komisii MOV. To už potom, keď ho priamo na Samaranchov návrh zvolili v roku 1993 druhý raz za člena MOV – tentoraz už pre Slovensko, pretože Československo ako štát zaniklo.

Keď 19. decembra 1992 oficiálne vznikol Slovenský olympijský výbor (SOV), **Vladimíra Černušáka** zvolili za jeho prvého predsedu.

Zopár ľudí, ktovie z akého dôvodu, hľadalo na čelo SOV iného človeka. On o tom možno ani nevedel. Bolo však logické a zákonité, že práve on, člen MOV, sa postavil ako prvý do vedúcej funkcie SOV.

„Oslovilo ma niekoľko ľudí. Argumentovali, že sedím v MOV a presadím rýchle prijatie našej krajiny doň. Uvedomil som si, že sem patrím, tu som sa narodil aj žijem, je to moja povinnosť,“ zalovil v spomienkach.

Uplynul len rok a zopár mesiacov od založenia SOV, a Slovensko mohlo vyslať prvú samostatnú výpravu na sviatok pod piatimi kruhmi, na ZOH v Lillehammeri 1994...

■ *Vladimír Černušák spolu s predsedom SOV Františkom Chmelárom sprevádzajúc prezidenta MOV Juana Antonia Samarancha pri jeho návšteve Bratislavy v roku 2000.*

Súťažil v kanoistike

Nebol iba funkcionár či teoretik, aj sám športoval. Venoval sa predovšetkým plávaniu (aj ako tréner a pedagóg) a lyžovaniu, ale súťažne iba rýchlostnej kanoistike.

„Za mladi sme dva roky chodili na preteky v C2 s Gustom Herrmannom, známym a úspešným basketbalistom,“ prezradil Vladimír Černušák.

Ale nemožno tvrdiť, že ide o jeho tri najobľúbenejšie odvetvia. Pochopiteľne, uznáva a obdivuje všetky športy.

Mimo povinností je dlhodobo jeho záľubou záhrada. **„V jednej prenajatej už roky pracujem v Devínskej Novej Vsi. Hlavný môj pomocník je tam syn Vlado.“**

ABSOLVOVAL DVADSAŤ OLYMPIÁD

Vladimír Černušák ako člen či čestný člen Medzinárodného olympijského výboru nechýbal ani na jedných hrách pod piatimi kruhmi.

Letné zažil v Los Angeles 1984, Soule 1988, Barcelone 1992, Atlante 1996, Sydney 2000, Aténach 2004 a Pekingu 2008.

Zimné v Sarajeve 1984, Calgary 1988, Albertville 1992, Lillehammeri 1994, Nagane 1998, Salt Lake City 2002, Turíne 2006 a Vancouvri 2010.

Osobné skúsenosti s hrami však získal už predtým.

Veď viedol československú výpravu na ZOH v Sappore 1972 aj v Innsbrucku 1976, nechýbal ani na OH v Mníchove 1972, Moskve 1980 a ZOH v Lake Placide 1980.

Profesorových olympiád bolo okrúhlych dvadsať. Toľko nemá na konte žiadny Slovák.

V Londýne 2012, prečo nie, chce načať tretiu desiatku.

TOMÁŠ GROSMANN
FOTO ARCHÍV SZTK – MÚZEUM TELESNEJ KULTÚRY V SR (5), IOC – OLYMPIC MUSEUM COLLECTIONS (2), JÁN SÚKUP (2)

■ *Na záver pôsobenia člena MOV v roku 2002 si Vladimír Černušák z rúk prezidenta MOV Jacqua Roggeho prevzal Olympijský rad v striebre.*

Mercedes-Benz Slovakia s. r. o.
Generálny partner Slovenského olympijského výboru

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 14

V pekinskom trende?

Na OH 2012 v Londýne sa zrejme kvalifikuje ešte menej slovenských športovcov ako do Pekingu 2008, ale výprava môže byť úspešnejšia

V stredu 27. júla sa začalo odpočítavanie posledného roka do slávnostného otvorenia Hier XXX. olympiády v Londýne. Analýza aktuálnej výkonnosti slovenských športovcov veští, že do britskej metropoly zrejme vyšleme našu najmenšiu letnú olympijskú výpravu. Doteraz najmenej športovcov (58, z toho 57 nastúpilo na súťaž) sme mali v Pekingu 2008. Tam však zhodou okolností naša výprava získala doteraz najhodnotnejšiu medailovú zbierku v histórii – 3 zlaté, 2 strieborné a 1 bronzový kov. Momentálne to vyzerá, že slovenský šport ide v pekinskom trende. Črtá sa síce najmenšia letná výprava, ale pritom môže byť medailovo najúspešnejšia.

Na nepriaznivej prognóze veľkosti našej výpravy nič nemení ani fakt, že Slovenský olympijský výbor tentoraz bude v atletike a v plávaní na nomináciu akceptovať aj B-limity. Situáciu by výrazne zlepšil postup nejakého kolektívu, ten je však len v rovine teórie. Naši **volejbalisti** (v júli víťazi Európskej ligy) i **hádzanári** sú síce stále v hre, ale prebiť sa z Európy na olympiádu je extrémne ťažké a v našom prípade nie príliš pravdepodobné. Veľmi teoretickú šancu ešte majú **vodní pólisti**. Družstvo futbalistov vypadlo z hry už dávnejšie a basketbalistky, ktorým sa dávali papierovo najväčšie šance kvalifikovať sa na OH, prišli o všetky olympijské sny neúspechom na júnových majstrovstvách Európy. V ďalších prípadoch renking slovenských tímov vôbec neumožňoval uvažovať o možnom postupe na olympiádu.

Londýnskou realitou je zatiaľ len štart Slovákov v individuálnych odvetviach. Kvalifikačný proces je v plnom prúde. V niektorých športoch (napr. streľba, rýchlostná kanoistika) už výrazne pokročil, v ďalších (atletika a plávanie s plnením limitov, ale trebárs aj cyklistika či džudo) prebieha dlhodobo. V množstve iných budú pre vybojovanie miesteniek kľúčové tohtoročné svetové šampionáty. Na dodatkové kvalifikácie po nich zostane v hre už len zopár miest.

Presne rok pred olympiádou mali Slováci vybojovaných šesť miesteniek v športovej streľbe a jednu v cestnej cyklistike. Z atlétov A-limity IAAF splnili do 27. júla traja a B-limit šiesti, z toho dvaja muži v hode kladivom. Z plavcov B-limity FINA na júlových MS v Šanghaji splnili traja, z toho dve ženy v rovnakej disciplíne 200 m v. sp. V auguste k tomu pribudlo ďalších sedem miesteniek v rýchlostnej kanoistike, plus jeden B-limit v atletike.

VODNÝ SLALOM, STREĽBA A RÝCHLOSTNÁ KANOISTIKA AKO „TUTOVKY“

Na všetkých olympiádach v ére slovenskej štátnej samostatnosti držal našu vlajku najvyššie vodný slalom. Jeho reprezentanti sa postarali o všetkých sedem zlatých medailí Slovenska na OH 1996 – 2008! Tri z nich získali bratia **Peter a Pavol Hochschornerovci** v C2, po dve **Michal Martikán** v C1 a **Elena Kaliská** v K1. V Pekingu 2008 sa zo zlata tešili všetci menovaní. A všetci obhajcovia sú vážne v hre aj teraz. Hochschornerovci získali tohto roku titul majstrov Európy, dva triumfy v pretekoch SP i celkové víťazstvo v SP, z prvenstva sa tešili aj na júlových predolympijských pretekoch v Lee Valley. Tam triumfoval aj Martikán, ktorému nevyšli ME. Kaliská na predolympijských pretekoch skončila šiesta a uspela tak v prvom dieli internej kvalifikácie proti striebornej medailistke z tohtoročných ME a celkovej víťazke SP **Jane Dukátovej**. Slovenská veteránka vyhrala aj finálové preteky SP.

Všetci traja naši olympijskí šampióni majú doma tvrdú konkurenciu. **Martikána** naháňajú **Alexander Slafkovský** (na ME 2011 druhý) i vlaňajší vicemajster Európy **Matej Beňuš** – obaja tohto roku raz vyhrali preteky SP. „Tieňom“ **Hochschornerovcov** sú zase vlaňajší majstri Európy bratanci **Ladislav a Peter Škantárovci** (na ME 2011 tretí, na predolympijských pretekoch druhí). **Kaliskej** hlavnou rivalkou je predovšetkým **Dukátová** (vlani majsterka Európy a vicemajsterka sveta), ale silná je aj **Dana Mannová-Beňušová**, celkove druhá v SP 2011. Keby na olympiádu postupovali podľa svetového rebríčka až po dve lode z krajiny, mali by sme v Londýne šancu aj na šesť medailí. Žiaľ, vo vodnom slalome môžeme v každej zo štyroch kategórií na práve prebiehajúcich MS v Čunove získať maximálne po jednej miestenke na OH – to znamená pre štyri lode a päť športovcov. V Pekingu sme však aj z tohto malého počtu vyťažili tri zlaté medaily. V troch disciplínach Slováci vládnu, len v K1 mužov je to horšie. Tohto roku zaujalo iba ôsme miesto **Martina Halčina** na ME.

Pokiaľ ide o počty už kvalifikovaných, streľba sa so siedmimi miestenkami (tú siedmu vybojoval v auguste ziskom titulu majstra Európy trapista **Erik Varga**) v predstihu dostala na úroveň doterajšieho slovenského maxima z Pekingu 2008. Pritom ešte ďalší dvaja Slováci (trapista **Mário Filipovič** a mladučký **Filip Praj** v dvojitom trape) mali k zisku miestenky veľmi blízko a šanca na jej zisk v ich prípade stále žije. Odpísať nemožno ani majstra sveta 2009 v trape **Mariána Kovačócyho**. Summa summarum všetko nasvedčuje, že popri vodnom slalome práve streľba môže byť v Londýne naším „výkladným“ športom. Mali by to potvrdiť aj septembrové MS.

Strieborná trapistka z OH 2008 a vlaňajšia

■ *Strelec Jozef Gönci si už piaty raz vybojoval olympijskú miestenku.* FOTO TASR

Slováci s miestenkami na OH 2012 a s limitmi

Stav k 28. augustu 2011:

ŠPORTOVÁ STREĽBA

■ Miestenky (7): **ERIK VARGA, ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ** (trap), **JOZEF GÖNCI, ZUZANA PEŠKOVÁ** (puškárske a malokalibrovkové disciplíny), **PAVOL KOPP, JURAJ TUŽINSKÝ** (pištoliarske disciplíny), **DANKA BARTEKOVÁ** (skeet)

RÝCHLOSTNÁ KANOISTIKA

■ Miestenky (7): **ERIK VLČEK** (K2 aj K4 1000 m), **PETER GELLE** (K2 1000 m), **RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, JURAJ TARR** (K4 1000 m), **IVANA KMEŤOVÁ, MARTINA KOHLOVÁ** (K2 500 m)

CYKLISTIKA

■ Miestenka (1): **PETER SAGAN** (všetky cestárske disciplíny)

ATLETIKA

■ A-limity IAAF (3): **LUCIA KLOCOVÁ** (800 m), **DANA VELĎÁKOVÁ** (trojskok), **MATEJ TÓTH** (chôdza na 20 a 50 km)

■ B-limity IAAF (7): **LIBOR CHARFREITAG, MARCEL LOMNICKÝ, MARTINA HRAŠNOVÁ** (kladivo), **ANTON KUČMÍN, MÁRIA CZAKOVÁ** (20 km chôdza), **MILOŠ BÁTOVSKÝ** (50 km chôdza), **JANA VELĎÁKOVÁ** (diaľka).

PLÁVANIE

■ B-limity FINA (3): **TOMÁŠ KLOBUČNÍK** (100 m prsia), **KATARÍNA LISTOPADOVÁ** (100 m motýlik a 200 m v. sp.), **KATARÍNA FILOVÁ** (200 m v. sp.)

■ *Do konca augusta sa Slováci v olympijskej disciplíne raz radovali zo zisku titulu majstrov sveta. V dvojkajaku na 1000 m sa o to v Szegede postarala novozložená osádka Peter Gelle, Erik Vlček.* FOTO TASR/AP

majsterka sveta **Zuzana Štefečeková**, dvojnásobná majsterka Európy skeetarka **Danka Barteková** aj multimedailový veterán s malokalibrovkou a vzduchovkou **Jozef Gönci** (prebojoval sa už na piatu olympiádu, v Atlante 1996 aj v Aténach 2004 získal bronz) už boli neraz ovenčení svetovými medailami. Pištoliar **Pavol Kopp** bol na OH 2008 piaty a medzi pištoliarmi sa v pretekoch SP už presadil aj na stupeň víťazov. **Daniela Pešková**, piata na ME v športovej puške, je tiež skúsená pretekárka a má potenciál nadviazať medzi ženami na niekdajšie juniorské medaily. Nedávny nečakaný európsky titul **Erik Vargu** naznačil, že v prípade našich strelcov nemožno vylúčiť ani príjemné prekvapenia. Medzi také patril vlani bronz pištoliara **Juraja Tužinského** na ME. Naša strelecká zostava je naozaj silná a niekto z nej sa musí výrazne presadiť aj na olympiáde.

Slovenská rýchlostná kanoistika sa mohla popýšiť jednou medailou na OH 1996, 2004 aj 2008. V elitnom komárňanskom štvorkajaku (**Richard a Michal Riszdorferovci, Juraj Tarr, Erik Vlček**), ktorý sa v Pekingu tešil z olympijského striebra, v lete zavládla nervozita, pretože **Erik Vlček** sa rozhodol skúsiť šťastie aj v dvojkajaku s **Petrom Gellem**. To sa ďalším jeho „parťákom" z vlajkovej lode nepáčilo. Báli sa, že tým utrpí výkonnosť štvorkajaka. Augustový svetový šampionát v Szegede, ktorý bol hlavnou olympijskou kvalifikáciou, však dopadol nad očakávanie. Nová dvojica **Gelle, Vlček**, ktorá sa na júnových ME v Belehrade uviedla ziskom striebra na neolympijskej päťstovke, v auguste na MS senzačne triumfovala na olympijskom kilometri! A štvorkajak, ktorý na ME po ochorení Tarra skončil až deviaty, sa na MS vyšvihol na výborné 4. miesto, čo tiež znamenalo zisk olympijskej istoty. Do Londýna pôjdu aj **Ivana Kmeťová** a **Martina Kohlová**, ktoré v K2 na 500 m skončili ôsme. Sedem pretekárov na hladkej vode malo Slovensko aj na OH 2008.

OTÁZNIKY NAD ATLETIKOU AJ PLÁVANÍM

V atletike sme predpokladali podstatne lepšiu situáciu, než v akej sme boli pred svetovým šampionátom v Dägu. Ten sa konal na prelome augusta a septembra a končil sa až po uzávierke Olympijskej revue. Samozrejme, nevedeli sme predvídať výsledky. Ale fakt, že na MS štartovalo len osem slovenských atlétov, bol varovný.

Keď hovoríme o tých, čo sa v minulosti výraznejšie presadili aj na vrcholných podujatiach, tak kladivárku **Martinu Hrašnovú** i trojskokana **Dmitrija Valukeviča** vyradili z účasti zranenia. Ale mnohí ďalší adepti aj na účasť na OH, dokonca i členka olympijského top tímu, nesplnili limity. Navyše aj vlaňajšieho majstra Európy **Libora Charfreitaga**, ktorý na MS išiel, dlhodobo sužovali zdravotné problémy. Najvyššie ambície tak pred MS mal vlaňajší víťaz SP v chôdzi na 50 km a tohto roku druhý na EP družstiev v chôdzi na 20 km **Matej Tóth**. Vo svetových tabuľkách na 50 km bol pred MS tretí. Na mítingoch Diamantovej ligy sa na stupne víťaziek prebojovali osemstovkárka **Lucia Klocová** aj trojskokanka **Dana Velďáková**.

Od uvedenej šestice možno očakávať, že v prípade dobrého zdravotného stavu by všetci v Londýne mohli bojovať o popredné umiestenia, dvaja-traja možno aj o medaily. Otázne však je, či sa počet našich atlétov na OH 2008 priblíži aspoň k minimu v ére slovenskej samostatnosti – k tuctu z Atén 2004... V Pekingu sme mali rekordných až 18 atlétov, čo sa s veľmi vysokou pravdepodobnosťou nezopakuje.

V plávaní máme zatiaľ troch „béčkarov" – na júlových MS v Šanghaji B-limity splnila v dvoch disciplínach **Katarína Listopadová** a v jednej **Tomáš Klobučník** a **Katarína Filová**. To však ešte pre nich neznamená istotu londýnskeho štartu. Plavci s B-limitmi sa totiž musia zmestiť do patričného miesta v rebríčku FINA, pretože celkovú plaveckú kvótu nemožno navýšiť. Úplnú istotu znamená splnenie veľmi tvrdých A-limitov, na tie však na Slovensku dnes asi nemá nikto. Superhviezda minulosti **Martina Moravcová**, ktorá vlani priviedla na svet prvé dieťa, chce na jeseň začať trénovať naplno a pokúsiť sa vybojovať si rekordnú šiestu olympijskú účasť. Šesťkrát nebol na OH doteraz nielen žiadny Slovák, ale ani žiadny plavec na svete.

Z ĎALŠÍCH ŠPORTOV SA ČRTÁ SKROMNÁ ÚČASŤ

Z ďalších športov má Slovensko zatiaľ istú účasť len v cestnej cyklistike. Prvú miestenku vybojoval **Peter Sagan**, ktorý si v profipelotóne už v mladom veku počína ako ostrieľaný harcovník a na konte má už dosť víťazstiev. Veríme, že cyklisti (najmä **Peter Velits**) ešte jednu-dve pridajú. A možno aj horská cyklistka **Janka Ševková**. Vysoko pravdepodobne zatiaľ vyzerá postup tenistiek **Dominiky Cibulkovej** (olympijský turnaj sa bude hrať vo Wimbledone, kde sa tohto roku prebojovala do štvrťfinále) i **Daniely Hantuchovej**. Otázne však je, či sa k nim pridá ešte niekto ďalší z mužov. Pravdepodobná je aj účasť v stolnom tenise - najmä **Thomasa Keinatha**, ale zrejme aj **Barbory Balážovej**. V dlhodobom kvalifikačnom procese džudistov dobre rozbehnutý **Milan Randl** bol na MS deviaty. Keď gymnasta **Samuel Piasecký** na MS vo viacboji zopakuje výkon z vlaňajších MS alebo z tohtoročných ME (na nich bol dvanásty), do Londýna sa kvalifikuje. Veslár **Lukáš Babač** je špička v skife ľahkých váh, na štart na OH sa však musí presadiť medzi „ťažkými", čo je iná káva.

Veľmi nejasná je zatiaľ situácia vo vzpieraní i v zápasení, kde veľa prezradia jesenné majstrovstvá sveta. Vzpieranie má systém kolektívnej kvalifikácie. Ak si **Richard Tkáč** na MS bude počínať tak dobre ako na jarných ME v Kazani (do 77 kg skončil štvrtý) a doplnia ho dobrými výkonmi veterán **Martin Tešovič, Ondrej Kutlík, Pavol Svrček** a ďalší (vrátane **Dagmar Kutlíkovej-Danekovej**, ktorá sa po dlhšej prestávke vrátila k súťaženiu), mohli by sme pri londýnskych činkách mať viacnásobné zastúpenie. V zápasení je veľkou neznámou výkonnosť bronzového z Pekingu **Davida Musulbesa**, ktorý od OH 2008 nikde nesúťažil. O postup na OH môžu zabojovať aj **Vojtech Jakus, Dušan Babrnák, Marián Mihálik** a najmä **Lenka Matejová**. Z boxerov sa na ME v Ankare **Sandro Dirnfeld** prebojoval do štvrťfinále a nemusel by byť bez šance postúpiť na OH. V triatlone sa o olympijský štart môžu uchádzať **Pavol Šimko** aj **Richard Varga**, vo windsurfingu veterán **Patrik Pollák** a v plážovom volejbale **Dubovcová – Nestarcová**. Ale všetky tieto úvahy sú zatiaľ len v rovine teórie. **ĽUBOMÍR SOUČEK**

■ *Spomedzi slovenských atlétov sa v priebehu roka pred MS najvýraznejšie presadzoval chodec Matej Tóth.* FOTO TASR

Mám ešte veľa na čom pracovať

Lúskanie abecedy života a športu s vlaňajším cyklistickým objavom roka v profipelotóne PETROM SAGANOM

Vo svetovom profesionálnom pelotóne vlani zapôsobil 20-ročný nováčik Peter Sagan ako blesk z neba. V tíme Pro Tour Liquigas-Doimo si od začiatku počínal nebojácne aj v súbojoch s borcami najväčších mien. Pripísal si na konto niekoľko etapových víťazstiev (na pretekoch Paríž - Nice, Okolo Kalifornie aj Okolo Romandie) a zisk viacerých tričiek či už pre najlepšieho pretekára v súťažiach aktivity, alebo do 23 rokov. V rovnakom vysokom tempe pokračuje aj v tomto roku. V špurtoch sa vie neraz presadiť k víťazstvám, čo je v takomto mladom veku ojedinelé. Už na jar ziskom 22 bodov do svetového renkingu Medzinárodnej cyklistickej únie (UCI) zabezpečil Slovensku miestenku na OH 2012 v Londýne. V auguste celkove triumfoval v pretekoch Okolo Poľska a vyhral etapu na slávnej Vuelte.

Petra Sagana sme vyspovedali tak, že podľa abecedy sme vybrali slová vyjadrujúce určité pojmy, a on rozprával, čo v ňom evokujú či už v súvislosti so športom alebo bežným životom.

● **ARMSTRONG.** Človek tohto priezviska vystúpil ako prvý na Mesiac. Ďalší bol veľký hudobník. Ale Lance Armstrong je dnes najslávnejší cyklista na svete, sedemnásobný víťaz Tour de France. Keď som ako 11-ročný začínal súťažiť, bol mojím vzorom. Po mojom angažovaní do tímu Pro Tour som sa veľmi tešil, že ho prvýkrát uvidím naživo. Vlani v januári v Austrálii na Tour Down Under som s ním bol v úniku. Na pretekoch Okolo Kalifornie sme sa spolu aj trochu porozprávali. Mal som z toho dobrý pocit.

● **BEZPEČNOSŤ NA PRETEKOCH.** Cyklistika je veľmi nebezpečný šport. Jazdci riskujú svoje zdravie, ba život v každých pretekoch, ale aj na tréningoch. K zvýšeniu bezpečnosti na samotných pretekoch veľmi pomáhajú vysielačky, spojenie pretekárov so športovým riaditeľom. Okamžite sa dajú prenášať najnovšie informácie zo situácie na trati. Teraz chce Medzinárodná cyklistická únia vysielačky zrušiť a neviem pochopiť, prečo. Ani samotní funkcionári UCI to nedokážu presvedčivo vysvetliť. Pritom do bezpečnosti sa v profesionálnej cyklistike investujú veľké peniaze, jazdíme na najkvalitnejších, bezpečných a najdrahších bicykloch. Tak hádam stojí za to chrániť aj naše životy formou poskytovania rýchlych informácií!

● **CONTADOR.** Vlani sme boli spolu na pretekoch Paríž - Nice. Boli sme aj vedľa seba na štarte pri obliekaní dresov lídrov súťaží. Aj s ním som prehodil zopár slov, najmä o tom, čo nás čaká v etape. Je to pohodový chlapík, pritom veľká osobnosť.

● **DOVOLENKA.** Neviem toto slovo správne definovať. Takmer celý rok cestujem a súťažím po celom svete. Keď sa mi vlani skončila sezóna, bol som z nej pomerne dosť zničený a bol som rád, keď som mohol byť doma v Žiline. Aj keď sme napokon s bratom Jurajom strávili dovolenkový týždeň pri mori v Mexiku, stačilo mi to. Pre mňa je najlepšou dovolenkou byť doma s rodinou a kamarátmi.

● **ELEGANCIA.** Je veľmi rešpektované pravidlo, že keď cyklista dosiahne úspech a bude s ním rozhovor v televízii, musí pred kamerami vyzerať elegantne, čisto. V poslednom čase sa najlepšie cítim a pohybujem v elegantnom oblečení športového štýlu. Sako, bielu košeľu a viazanku som mal naposledy na sebe v roku 2003 na svadbe mojej sestry Daniely.

● **FILOZOFIA.** Cyklistika je v mojom živote všetko. Spolu s bratom sa jej venujeme odmalička. Z našich výsledkov sa teší celá rodina, aj to napĺňa zmysel môjho života. Cyklistika je moja práca, ktorá ma živí. Pristupujem k nej veľmi zodpovedne. Ale je to pre mňa súčasne veľká zábava.

● **GIRO D'ITALIA.** V poradí dôležitosti sú na čele tri podujatia Grand Tour: časovo postupne Giro d'Italia, Tour de France, Vuelta a España. Tohto roku som mal premiéru v nich na Vuelte. Vedel som, že v celkovom poradí nemám nárok, ale v niektorej etape som chcel zvíťaziť, čo sa mi aj podarilo. O rok by som chcel štartovať na Tour. Z toho mi vychádza, že na Gire by som sa mohol dostať najskôr v roku 2013.

● **HAVÁRIA.** Chvalabohu, na aute som ešte nehavaroval. Myslím si, že je to aj tým, že cyklistika mi dala nevídaný dar – predvídavosť. Obrazne povedané, vidím aj to, čo sa deje za mnou, takže prípadnej kolízii môžem predísť. Na bicykli som však už spadol nespočetnekrát. Na tele mám niekoľko desiatok ‚štichov'. Ale chvalabohu, žiadny pád nebol taký, že by ma z pretekania vyradil na dlhšiu dobu.

PETER SAGAN

Narodil sa 26. januára 1990 v Žiline. S cyklistikou začal ako 7-ročný v Cyklistickom spolku Žilina. V minulosti ho trénovali Peter Zánický a Milan Novosad. Na medzinárodnej scéne na seba upozornil 4. miestom na juniorských MS na ceste v Mexiku 2007 a striebornými medailami na MS juniorov v horskej cyklistike a v cyklokrose v roku 2008, čo mu vynieslo víťazstvo v slovenskej ankete Cyklista roka. V roku 2009 sa v Dukle Trenčín čoraz viac začal venovať cestnej cyklistike. Keď skončil v cestných pretekoch na MS do 23 rokov desiaty, padol do hľadáčika talianskeho tímu Liquigas-Doimo. S ním najskôr podpísal amatérsku a v septembri 2009 aj profesionálnu zmluvu. Od vlaňajška je v Liquigase spolu so svojím starším bratom Jurajom. Vlani i tohto roku dosiahol v profipelotóne viacero etapových víťazstiev, čo je v takomto mladom veku unikátne. V roku 2011 pred štartom na španielskej Vuelte vyhral preteky Okolo Sardínie aj Okolo Poľska, k tomu si pripísal osem etapových triumfov a titul majstra Slovenska. Na Vuelte vyhral 6. etapu.

● **CHARITA.** Viem, že charitatívnej činnosti sa venujú viacerí slovenskí vrcholoví športovci. Sám som sa ešte do tohto prospešného hnutia nezapojil. Moja kariéra sa iba rozbieha. Ale nebránim sa tomu. Ak niekto zorganizuje na internete dražbu, venujem do nej modrý dres víťaza bodovacej súťaže z Okolo Švajčiarska. Ale budem sledovať, aby výnos z dražby prišiel k deťom z mojej rodnej Žiliny.

● **INTERNET.** Je to pre mňa nutnosť, aj keď by som bol najradšej, keby nebol. Jeho prostredníctvom musíme pravidelne dávať dopingovým komisárom UCI informácie, kde sa budeme každý deň zdržiavať. Nie som počítačový hacker, ale nerobí mi problém nájsť si na počítači informácie, ktoré potrebujem.

● **JURAJ.** Bez brata Juraja by som nebol tam, kde som. V cyklistike mi pomohol asi najviac. O to viac som rád, že môžeme byť spolu v jednom tíme. Prinajmenšom až do roku 2012, dokedy máme uzatvorené zmluvy. Viem o tom, že si ho už všimli aj niektoré iné profesionálne tímy. Pracuje na sebe a určite prídu aj dobré výsledky.

● **KARIÉRA.** Je ešte len predo mnou. Cyklistiku, aj vrcholovú, robí veľa ľudí. Na štarte býva aj 200 pretekárov a zvíťaziť môže iba jeden. V profesionálnom pelotóne som iba druhý rok, ale už som si získal určitý rešpekt. Na to, aby som bol ešte lepší, sa potrebujem zlepšiť v časovke. Krátke prológy do 10 km ešte zvládnem. Na všetkých, v ktorých som u profesionálov štartoval, som vždy skončil v prvej pätici. Ale v dlhších časovkách už také výsledky nemám. V špurte sa cítim byť dobrý, ale v priamom súboji s Cavendishom by som prehral. To isté by platilo aj v kopcoch s Contadorom. Mám ešte veľa na čom pracovať.

● **ĽAHOSTAJNOSŤ.** Nad niektorými vecami sa musím povzniesť. Nemôžem však byť ľahostajný k svojmu zdraviu a k rodine. To mám v sebe zafixované odmalička.

● **MÉDIÁ.** Rozhovory pre médiá sú pre mňa pomaly ťažšie ako samotné preteky. Niektorí ľudia to nevedia pochopiť. Ešteže mám priateľov Jozefa Korbela a Tomáša Panáka, ktorí mi v tomto smere veľmi pomáhajú, keď moje komentáre k etapám zhruba do jednej hodiny po príchode do cieľa dávajú na moju internetovú stránku. Ale popri tom som veľmi rád, že aj vďaka mne sa o cyklistike u nás píše viac. Dúfam, že to povzbudí a pritiahne nové talenty.

● **NOVINKY.** Neviem, či to už môžem prezradiť, ale risknem to. Firma Cannondale prišla s tým, že je evolúcia bicyklov a tak aj nový bicykel pomenovali – má názov EVO. Rám je z nového karbónu, aký používajú v japonskej armáde. Prezentovali nám, že bicykel bude naďalej ľahký, ale stále pevný, tuhší. Keď som bol naposledy v USA, fabrickí inžinieri mi brali osobné miery s tým, že najneskoršie na Vuelte už budem mať nový bicykel.

● **OLYMPIÁDA.** Je snom každého športovca, mňa nevynímajúc. Ešte som na nej neštartoval, a zrazu sa naskytá šanca o rok si splniť svoj sen a v Londýne štartovať v olympijskom pelotóne. Nechcem byť neskromný, ale Slovensko už minimálne jednu miestenku na OH 2012 má. Podarilo sa ju vybojovať práve mne dvoma umiesteniami na pretekoch Paríž - Nice, čím som získal potrebné kvalifikačné body do svetového rebríčka UCI. Verím, že počet miesteniek sa ešte rozšíri a napokon sa dostanem do záverečnej nominácie.

● **PENIAZE.** V dnešnom svete sú síce peniaze stále viac dominantné, ale pre mňa je stále prioritné zdravie. Za peniazmi sa veľmi nenaháňam. Nekupujem zbytočnosti. Pokúšam sa aj šetriť. Chcel by som sa zaradiť do života, postaviť si dom. Mám rád rýchlosť, tak ma láka aj rýchle auto.

● **RODIČIA.** Som veľmi šťastný, že sme rodina, ktorá drží spolu. Bol som veľmi dobre vychovaný. Za to, kde sme teraz s Jurajom, sa musím poďakovať rodičom. Mama je nenahraditeľná. Teším sa, že keď raz za čas prídem domov, uvarí mi moje obľúbené jedlá, ako sú parené buchty alebo kurací perkelt s cestovinami alebo knedľou. Ale musím sa kontrolovať, aby toho nebolo priveľa. Kedysi som domov nosil špinavú bielizeň, ale už si periem sám. Otcovi patrí rovnaké poďakovanie ako mamičke. V mladosti sa o nás veľmi staral, cestoval s nami na preteky. Jedno víťazstvo v etape na Okolo Švajčiarska preto patrilo jemu.

● **STRAVOVANIE.** Na raňajky, ktoré sú zväčša spojené aj s obedom, máme väčšinou biele cestoviny s parmezánom alebo syr ricotta najvyššej kvality. Konzumuje sa s chlebom a olivovým olejom. Ďalej vajíčka, ale nie vždy so žĺtkom. Džemy a med máme najvyššej kvality, žiadne konzervy. Je dobré dať si aj malú kávu, prípadne surové mlieko, a stopercentný pomarančový džus. Cereálie už vynechávame, nafukujú žalúdok. Na etapu nám nabalia štyri malé žemle s ricottou, džemom, šunkou a gélové tyčinky. Po etape nás čakajú v izbe varené zemiaky, ovocie, sušené orechy. Na večeru sú cestoviny, ryža, zemiaky, kuracie alebo hovädzie mäso.

● **TOUR DE FRANCE.** Sú to najprestížnejšie preteky na svete. Sú plné napätia, stresu, každý sa na nich chce presadiť. Preto tam aj býva najviac pádov. Chcem na nich o rok štartovať a zvíťaziť aspoň v jednej etape.

● **ÚSMEV.** Viacerí mi hovoria, že sa často usmievam. Niekedy si toho nie som vedomý. Úsmev je aj prejavom mojej spokojnosti so životom. Som šťastný, že sa mi darí dosahovať v cyklistike veľmi dobré výsledky. Usmievam sa aj vtedy, keď ma na pódiu dekorujú a na líca ma bozkávajú dve šarmantné hostesky.

● **VELITSOVCI.** Sú to veľmi dobrí chalani. Som rád, že sa tiež dostali do spoločnosti Pro Tour a môžem sa s nimi občas porozprávať. Peter vlani skončil tretí na Vuelte. Držal som mu nedávno palce, aby dosiahol dobrý výsledok aj pri svojom treťom štarte na Tour. Martin je na tom veľmi dobre silovo. Na trati dokáže veľa odpracovať pre Petra i pre celý tím.

● **ZIMNÁ PRÍPRAVA.** Nemám ju rád. Aj keď v porovnaní s predošlými rokmi na Slovensku, keď som dosť drel, sa mi dnes zdá ľahšia. Brat mi hovorí, že to nie je pravda, ale môj pocit zrejme zlepšujú kvalitné podmienky, ktoré nám v tíme vždy pripravia. U ‚profíkov' za rok najazdíme na bicykli toľko kilometrov, čo za rok na aute nenajazdia viacerí ľudia. Preto cez zimu treba mať trochu viac oddychu a zregenerovať telo. Potom začínam v posilňovni, ale nebaví ma byť tam zatvorený. Pridám plávanie, občas beh na lyžiach a jazdu na horskom bicykli. Najdôležitejšie sú však spoločné a individuálne tréningy na cestnom bicykli, zväčša v priaznivých klimatických podmienkach.

Zaznamenal KAROL PÁTEK
FOTO TASR/AP

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:21 Stránka 18

Čunovský vrchol vrcholov

Bratislavské Čunovo pätnásť rokov po otvorení Areálu vodných športov hostí majstrovstvá sveta vo vodnom slalome

Niet u nás úspešnejšieho olympijského športu, ako je vodný slalom. Slovensko je v slalome na divokej vode svetovou veľmocou číslo jeden. Významne k tomu prispel fakt, že pred 15 rokmi získali naši vodáci možnosť trénovať popri Liptovskom Mikuláši aj v modernom areáli v Čunove pri Bratislave. Otvorili ho krátko po olympijských hrách 1996 v Atlante, na ktorých Michal Martikán získal historickú prvú zlatú olympijskú medailu pre samostatné Slovensko. V súčasnosti sa v Čunove prvý raz konajú majstrovstvá sveta – vrchol všetkého, čo sa v tomto športe na našej pôde doteraz odohralo.

Naši slalomári na divokej vode priniesli od roku 1993, čiže od osamostatnenia republiky, z vrcholných podujatí domov neuveriteľných 111 (!) medailí. Z nich až 55 bolo zlatých. Vrcholných podujatí – olympijských hier, majstrovstiev sveta a Európy – sa za ten čas uskutočnilo dvadsaťsedem, takže priemer na jedno sú minimálne štyri medaily. Neskutočné číslo, keď si uvedomíme, že napríklad na olympijských hrách môže teraz získať jedna krajina maximálne štyri medaily. Možnosť tréningov v Čunove sa vo väčšej či menšej miere „podpísala" takmer na všetkých cenných kovoch. A jedinečné úspechy trojnásobných olympijských šampiónov v C2 bratov **Petra a Pavla Hochschornerovcov**, ale aj majsterky sveta i Európy **Jany Dukátovej**, i ďalších medailistov z vrcholných súťaží **Mateja Beňuša** a **Dany Mannovej-Beňušovej** (všetko Bratislavčanov), nesú jednoznačne čunovskú „pečať".

■ *Hoci dvojnásobný olympijský šampión Michal Martikán je „odchovaný" na liptovskej divokej vode, v Čunove si aj on odtrénoval stovky hodín.*

NAJPRV SEU A POTOM MIKULÁŠ

Nemalú zásluhu na fantastických úspechoch má fakt, že vodný slalom má na rozdiel od iných športov na Slovensku utvorené veľmi dobré podmienky na svoj rozvoj. Žiadny iný šport u nás nemá dve kvalitné strediská na prípravu i medzinárodné súťaženie.

V Liptovskom Mikuláši adepti tohto športu už dávno vyrastali v areáli vodného slalomu, ktorý dnes nesie meno svojho zakladateľa a „autora" **Ondreja Cibáka**. Tento známy staviteľ vodnoslalomárskych tratí bol ako prvý z vtedajšieho socialistického bloku na výzvedách na novoutvorenom kanáli v Augsburgu, kde v roku 1972 bojovali slalomári o prvé olympijské medaily. O rok neskôr sa začalo s realizáciou kanála na Liptove a slávnostne ho otvorili v auguste 1978. **„Bolo to vtedy pre nás niečo nádherné. Ale netušili sme, že na ďalší kanál si počkáme takmer dvadsať rokov,"** spomína si na toto dávne obdobie **Ivan Cibák**, syn Ondreja Cibáka, bývalý vynikajúci kajakár a dnes prezident Slovenského zväzu kanoistiky na divokej vode.

Práve olympijské hry mali veľký význam pri výstavbe dvoch kľúčových slalomárskych tratí na Slovensku. Kým areál v Liptovskom Mikuláši vybudovali po OH 1972 v Mníchove, ten čunovský zase výrazným spôsobom ovplyvnili OH 1992 v Barcelone, kde sa vodný slalom objavil po 20-ročnej prestávke. **Ondrej Cibák** sa výrazným spôsobom podieľal na výstavbe tamojšieho olympijského areálu v La Seu d'Urgell. **„Otec bol jeho projektant. Hoci mu mnohí pri jeho výstavbe neverili a tvrdili, že takýto kanál sa v strede mesta jednoducho nedá dobre postaviť, jazdí sa na ňom dodnes. Je jasné, že svojou náročnosťou sa už nemôže vyrovnať tým, ktoré sa stavajú teraz. Predsa len má už dvadsať rokov. Ale stále sa na ňom bojuje o svetové i európske tituly či o body do Svetového pohára,"** hovorí **Ivan Cibák**.

AKO VZNIKLO ČUNOVO?

Jediný umelý kanál na Liptove sa postupne ukázal ako nedostatočný. Objavila sa myšlienka postaviť nový v okolí Bratislavy na Malom Dunaji. Konečnú podobu však dostala až pri začatí výstavby vodného diela v Gabčíkove. **„Bola to pre nás ideálna príležitosť, pretože jednou ranou sa dali zabiť dve muchy. Vtedajší šéf Vodohospodárskej výstavby Július Binder bol priaznivo naklonený, aby sa spolu s vodným dielom vybudovalo aj centrum pre vodné športy,"** spomína **Ivan Cibák**.

Na projekte čunovského areálu sa začalo pracovať v roku 1992, čiže po olympijskej súťaži v La Seu d'Urgell. **„Otcov olympijský areál v Španielsku mal vo svete veľký pozitívny ohlas, ktorý sme na Slovensku chceli hneď využiť. Našťastie, v tom čase nebolo proti ani po-**

Vrcholné akcie v Čunove

1997	JEDNO KOLO SVETOVÉHO POHÁRA
2000	MAJSTROVSTVÁ SVETA JUNIOROV
2001	MAJSTROVSTVÁ EURÓPY JUNIOROV
2002	MAJSTROVSTVÁ EURÓPY A ZÁROVEŇ ME DO 23 ROKOV
2003	JEDNO KOLO SVETOVÉHO POHÁRA FINÁLE SVETOVÉHO POHÁRA
2008	AKADEMICKÉ MAJSTROVSTVÁ SVETA
2009	JEDNO KOLO SVETOVÉHO POHÁRA
2010	MAJSTROVSTVÁ EURÓPY
2011	MAJSTROVSTVÁ SVETA

Najúspešnejší

MICHAL MARTIKÁN

- OH: 4 (2 – 2 – 0)
- MS: 15 (8 – 3 – 4)
- ME: 14 (11 – 3 – 0)
- SPOLU: 33 (21 – 8 – 4)

PAVOL A PETER HOCHSCHORNEROVCI

- OH: 3 (3 – 0 – 0)
- MS: 10 (5 – 1 – 4)
- ME: 13 (8 – 2 – 3)
- SPOLU: 26 (16 – 3 – 7)

ELENA KALISKÁ

- OH: 2 (2 – 0 – 0)
- MS: 3 (1 – 2 – 0)
- ME: 14 (8 – 4 – 2)
- SPOLU: 19 (11 – 6 - 2)

Prvé číslo uvádza celkový počet medailí, potom sú samostatne zlaté, strieborné a bronzové.

■ *Nebyť čunovskej možnosti prípravy len kúsok od bydliska, tak petržalské dvojičky Peter a Pavol Hochschornerovci by len ťažko mohli získať tri olympijské víťazstvá.*

litické vedenie v krajine, takže sa začalo rýchlo konať. Už o rok na MS v talianskej Mezzane otec prvý raz predstavil svetu čunovský projekt. Na jar 1994 sa začalo stavať a už v auguste 1996 sme nový čunovský kanál slávnostne otvorili,“ dodáva **Ivan Cibák**.

PRVÝ BOL MARTIKÁN

Asi nikto nechyboval o tom, že „právo prvej jazdy“ v čunovskom areáli bude mať **Michal Martikán**. V roku 1995 sa ako šestnásťročný stal najmladším medailistom v histórii majstrovstiev sveta, keď v Nottinghame získal bronzovú medailu. O rok neskôr sa stal v Atlante historicky prvým slovenským olympijským víťazom. Bolo to len necelý mesiac pred otvorením čunovského areálu. **„To, že to budem práve ja, som sa dozvedel tesne predtým. Bola to pre mňa veľká česť, veď som mal vtedy ešte len sedemnásť rokov. Prvý dojem z premiérovej jazdy bol výnimočný. V tom čase to bol jednoznačne najlepší areál na svete,“** spomína si na udalosť spred pätnástich rokov náš najúspešnejší vodný slalomár. Ako prvý si vyskúšal nielen trať, ale aj vratný „výťah“, prvý tohto typu na svete.

Aj keď **Michal Martikán** pochádza z Liptovského Mikuláša a väčšinou trénuje v Areáli vodného slalomu Ondreja Cibáka, za tie roky strávil množstvo času aj v Čunove. Ako sa pozerá na súčasný stav čunovského areálu? **„Je jasné, že napríklad olympijské trate v Aténach, Pekingu a teraz novopostavená v Londýne, presnejšie v Lee Valley White Water Centre, sú už modernejšie. Majú posuvné prekážky, kým v Čunove sú zabetónované. Čunovský kanál však má veľké špecifikum, ktoré sa, žiaľ, naplno nevyužíva. Je tu možnosť kombinácie až piatich tratí, čo je svetový unikát. Škoda, že jazdíme iba na jednej. Keby sa využíval na sto percent, tak je to stále najlepší areál na svete,“** hovorí.

MAJSTROVSTVÁ SVETA AKO ODMENA

Čunovský kanál slávnostne otvorili v 24. augusta 1996, čiže pred pätnástimi rokmi. Za ten čas sa na ňom uskutočnilo množstvo vrcholných podujatí v slalome na divokej vode. Nechýbali majstrovstvá Európy (v rokoch 2002 a 2010), preteky Svetového pohára (vrátane finálových v roku 2003), akademické majstrovstvá sveta, svetové i európske juniorské šampionáty, či viacero medzinárodných majstrovstiev Slovenska v rámci World Series. Doteraz chýbali majstrovstvá sveta. Ale aj to je už minulosť. V utorok v Bratislave slávnostne otvorili majstrovstvá sveta, ktorých dejiskom je až do nedele 11. septembra Čunovo.

„Na to, že prvý raz v histórii usporadúvame na Slovensku svetový šampionát vo vodnom slalome, sa môžeme pozrieť z dvoch hľadísk,“ vysvetľuje prezident SZKDV **Ivan Cibák. „Na posledných troch olympijských hrách bolo Slovensko vo vodnom slalome najúspešnejšia krajina, takže aj Medzinárodná kanoistická federácia si uvedomila, že zorganizovanie majstrovstiev sveta si zaslúžime. Druhým je fakt, že na Slovensku už boli viackrát preteky Svetového pohára, majstrovstvá Európy i vrcholné mládežnícke podujatia vo vodnom slalome, ale ešte nikdy majstrovstvá sveta. Teraz je len na nás, aby sme opäť dokázali, že vieme zorganizovať špičkové podujatie na vrcholnej úrovni.“**

■ *Pohľad na čunovský Areál vodných športov, ktorý aj po 15 rokoch patrí medzi najlepšie na svete.*

Slovenské medaily

OLYMPIJSKÉ HRY	7	2	1	10
MAJSTROVSTVÁ SVETA	16	9	10	35
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY	32	19	15	66
SPOLU	55	30	26	111

■ Čísla postupne znamenajú počet zlatých, strieborných a bronzových medailí, na záver je celkový súčet.

ČO BUDE ĎALEJ?

Slovenský vodný slalom šíri slávu našej republiky ziskom medailí na každom vrcholnom podujatí. Kým na prvých majstrovstvách sveta v roku 1993 v talianskej Mezzane sme sa museli ešte uspokojiť iba s jedným bronzom (zaslúžila sa oň deblkanoistická hliadka), medailí bolo postupne čoraz viac a viac. Zatiaľ „naj“ boli pre nás olympijské hry v roku 2008 v Pekingu, kde si Slovensko vybojovalo až tri zlaté medaily (kanoista **Michal Martikán**, kajakárka **Elena Kaliská** i deblkanoisti **Pavol a Peter Hochschornerovci)**, majstrovstvá sveta 2009 v španielskom La Seu d'Urgell so šiestimi medailami (zhodne po tri zlaté a strieborné) a najmä európsky šampionát minulý rok v Čunove, kde naši slalomári dominovali až s deviatimi cennými kovmi (5 – 2 – 2)!

Ako sme už spomenuli, slovenskí vodní slalomári si celkovo vybojovali na vrcholných podujatiach 111 medailí. V tejto súvislosti treba zdôrazniť jeden veľmi dôležitý fakt: až na 78 (!) z nich majú svoj podiel Martikán – Hochschornerovci – Kaliská! Kanoista a deblkanoisti však majú zhodne po 32 rokov a naša najúspešnejšia kajakárka je dokonca ročník narodenia 1972. Čo bude so slovenským vodným slalomom, ak títo pretekári skončia s aktívnou kariérou?

„To, že máme toľko medailí z OH, MS či ME, je výsledkom veľmi dobrých podmienok, ktoré nám utvorili areály v Liptovskom Mikuláši a v Čunove. Nebyť nich, tak sa teraz určite nechválime 111 medailami. Čo však bude ďalej? Ja sa o našu úspešnosť na OH 2012 v Londýne a ani na OH 2016 v Riu de Janeiro nebojím. Ale ďalej už môže byť problém. Chcelo by to vybudovať aspoň tréningové kanály v Košiciach a vo Zvolene. Verím však, že dovtedy u nás opäť niečo vychováme na špičkovú úroveň,“ optimisticky hľadí do budúcnosti **Ivan Cibák**.

Michal Martikán nie je až taký optimista: **„Musíme byť realisti. Konkurencia neustále rastie aj vo vodnom slalome, svet rýchlo napreduje a naši mladí za najlepšími nestíhajú.“** Martikán mal už v šestnástich medailu z MS, v sedemnástich bol olympijský víťaz a v osemnástich majster sveta! Dnes naši mladí slalomári majú problém dostať sa ako dvadsaťroční do reprezentačného tímu... Je to v horších podmienkach? **„Určite nie, veď o takých, aké majú mladí teraz, sa nám ani len nesnívalo. Je to len a len v ich prístupe k tréningu. Kto chce byť najlepší na svete, musí byť najlepší aj na tréningoch. Bez množstva hodín strávených na divokej vode sa výkonnosť nezlepší, chce to len tvrdo dennodenne trénovať,“** dodal Michal Martikán.

Nebuďme však pesimisti. Verme, že **Beňuš, Slafkovský, Dukátová** či **Škantárovci** budú dôstojní nástupcovia **Martikána, Kaliskej** a **Hochschornerovcov.** Nádejne sa ukazujú napríklad kajakári **Halčin** a tretí z tohtoročných juniorských majstrovstiev Európy v Banja Luke **Málek**. Čunovo má potenciál výrazne pomôcť všetkým.

JÁN JEŽÍK
FOTO JÁN SÚKUP

■ *Majsterka sveta i Európy Jana Dukátová ako Bratislavčanka roky cibrí svoje majstrovstvo s pádlom predovšetkým v čunovských perejach.*

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 20

50 rokov Medzinárodnej olympijskej akadémie

Hlavná vzdelávacia inštitúcia olympijského hnutia v gréckej Olympii má už vyše 140 národných následníkov

Štrnásteho júna sme si pripomenuli 50. výročie slávnostného otvorenia Medzinárodnej olympijskej akadémie (MOA) v gréckej Olympii. Najvýznamnejšiu vzdelávaciu inštitúciu olympijského hnutia na svete otvorili v priestore antického štadióna, na ktorom sa konali staroveké olympijské hry, 14. júna 1961.

Myšlienkou založiť medzinárodnú vzdelávaciu inštitúciu olympijského hnutia sa zaoberal už zakladateľ novovekých olympijských hier **Pierre de Coubertin**. V roku 1927 na pozvanie gréckej vlády navštívil Olympiu. Pri stretnutí s priateľom **Ioannisom Chrysafisom**, riaditeľom telovýchovného ústavu univerzity v Aténach, načrtol aj svoju predstavu, ako by malo fungovať takéto akademické centrum.

Coubertinova predstava bola aj v súlade so zámerom vtedajších predstaviteľov Gréckeho olympijského výboru, ktorí mali v úmysle vybudovať inštitúciu na pestovanie klasických ideálov prostredníctvom športu. Zrod samotnej inštitúcie však vo veľkej miere oddialili smrť **Chrysafisa** (1930), či ústup Coubertina z pozície v olympijskom hnutí a následne jeho smrť v roku 1937.

DLHÁ CESTA K REALIZÁCII

V rozpracovaní myšlienky pokračovali Chrysafisov študent, tajomník Gréckeho olympijského výboru **Ioannis Ketseas** (člen MOV v rokoch 1946 - 1965) a blízky spolupracovník Coubertina Nemec **Carl Diem**, predseda organizačného výboru Hier XI. olympiády v Berlíne 1936. Obaja začali úspešne spolupracovať na realizácii myšlienky olympijskej štafety. Prvý raz v histórii olympijských hier novoveku sa oheň zapálený na antickom štadióne v Olympii preniesol až do berlínskeho dejiska olympijských hier. Sám **Diem** bol zároveň jedným z hlavných iniciátorov a podporovateľov vykopávok v antickej Olympii, predovšetkým v okolí antického štadióna.

V roku 1938 Ketseas a Diem spoločne spracovali a predložili Gréckemu olympijskému výboru plán na realizáciu *centra olympijských štúdií*, ktoré nazvali **Medzinárodná olympijská akadémia** (MOA). Grécky olympijský výbor projekt prijal a ešte v tom istom roku zapracoval do štatútu výboru bod o zriadení a spravovaní MOA ako jednej z organizačných zložiek výboru. Na konci 2. svetovej vojny Ketseas a Diem vypracovali podrobný program práce MOA, ktorý bol predložený MOV na jeho 41. zasadnutí v Štokholme 1947. O dva roky neskôr na 44. zasadnutí v Ríme MOV vrátil právo na riadenie akadémie Gréckemu olympijskému výboru.

Pod vedením Ketseasa začal pracovať „špeciálny výbor pre olympijskú akadémiu a klasické hry“, ktorý zodpovedal za rozpracovanie záverov zasadnutia MOV medzi NOV Grécka a ostatnými národnými olympijskými výbormi. Aj tak sa prvé zasadnutie Medzinárodnej olympijskej akadémie uskutočnilo až po 12 rokoch od rímskeho rozhodnutia. Predchádzalo mu obdobie zložitých príprav a rokovaní, spojené s úsilím o vytvorenie a naakumulovanie finančných prostriedkov, ktoré by umožnili projekt realizovať. Dôležitou a veľmi náročnou súčasťou prípravy bol výber, získanie a výkup pozemkov v blízkosti antickej Olympie od miestnych súkromných vlastníkov na účel vybudovania administratívneho centra MOA.

MOA PODNIETILA VZNIK MNOŽSTVA NÁRODNÝCH AKADÉMIÍ

Slávnostné otvorenie **Medzinárodnej olympijskej akadémie** sa uskutočnilo za účasti vyše 250 účastníkov a hostí v priestore antického štadióna 14. júna 1961. Prvé zasadnutie účastníkov v Olympii viedol riaditeľ telovýchovného ústavu univerzity v Aténach **Cleanthis Paleologos** a nemecký profesor **Franz Lotz.** Prvým rečníkom bol **Carl Diem**.

■ *Časť súčasných ubytovacích kapacít MOA.*

V areáli MOA je pochované Coubertinovo srdce

Od roku 1938 dodnes stojí v rozsiahlom parku Medzinárodnej olympijskej akadémie pod posvätným Kronovým vrchom stéla z bieleho mramoru. V nej je v schránke uložené srdce Pierra de Coubertin. Tak ako si to prial, jeho srdce odpočíva v srdci kolísky antických hier, v blízkosti moderného „gymnasia“ - inštitúcie, založenej na výchovu mladých ľudí prostredníctvom športu.

Po vzore MOA postupne vznikali v jednotlivých krajinách národné olympijské akadémie s cieľom šírenia a ochrany morálnych princípov olympijského hnutia. Prvou národnou akadémiou bola **Španielska olympijská akadémia** (1968). Dnes vo svete pracuje vyše 140 národných olympijských akadémií. **Slovenská olympijská akadémia** bola založená v roku 1993.

Medzinárodná olympijská akadémia sa stala moderným fungujúcim centrom a koordinátorom olympijskej výchovy s množstvom medzinárodných vzdelávacích aktivít, zameraným predovšetkým na vzdelávanie mládeže v duchu olympijských ideálov a princípov. Je priamo riadená výkonným výborom s antickým názvom *ephoria*, ktorého členmi je deväť osobností svetového športu a kultúry, volených na štvorročné obdobie plénom Gréckeho olympijského výboru (GOV), pričom piati z nich musia byť zároveň členmi GOV. MOA je v súčasnosti finančne podporovaná z Olympijskej solidarity MOV a jej činnosť spoluorganizuje MOV prostredníctvom svojej komisie pre kultúru a olympijskú výchovu.

Dnes si pri návšteve moderného sídla MOA (na rozlohe 25 hektárov) ťažko dokážeme predstaviť prvých účastníkov, ubytovaných v stanoch postavených gréckym Červeným krížom a rozdelených do ženského a mužského tábora, či jedáleň pod prístreškom a umývanie sa vodou zo studní...

TEXT A FOTO ZDENKA LETENAYOVÁ

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 21

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 22

Neobyčajný kemp

Júlový medzinárodný olympijský tábor mládeže v Liptovskom Mikuláši bol pre študentov zo šiestich krajín veľkým zážitkom

Mladí športovci a študenti vo veku 15 – 18 rokov zo šiestich krajín – Česka, Poľska, Maďarska, Slovinska, Chorvátska a Slovenska – sa zúčastnili na júlovom medzinárodnom olympijskom tábore mládeže (MOTM). S mottom „Všetci máme spoločný sen" ho na Liptove zorganizoval Slovenský olympijský výbor (SOV). Úroveň celkovej obsahovej náplne tohtoročného tábora ešte prevýšila vlaňajší premiérový v Piešťanoch. Ten v novej podobe nadviazal na tradíciu niekdajších medzinárodných olympijských táborov detí a mládeže, ktoré organizovala Slovenská olympijská akadémia.

■ *Účastníci tábora pod skokanskými mostíkmi na Štrbskom Plese.*

Spoluorganizátormi MOTM 2011 boli Olympijský klub Liptova, Olympijský klub Vysoké Tatry, Slovenská olympijská akadémia, Klub fair play SOV a komisia SOV pre šport a životné prostredie. Finančne tábor podporili Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR, Slovenská olympijská marketingová, a. s., a Olympijská solidarita Medzinárodného olympijského výboru.

Z piatich účastníckych krajín zo zahraničia vyslali ich národné olympijské výbory po jednom štvorčlennom družstve. Len Slovenský olympijský výbor ako usporiadateľ mal právo nominovať až dve družstvá – jedno zo **ZŠ Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši** a druhé zo **ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi.** Komunikačným jazykom v tábore bola angličtina. Účastníci boli rôznorodí – aktívni športovci, ale aj víťazi vedomostných súťaží o olympizme, či umeleckých súťaží s tematikou športu.

NADMIERU BOHATÝ PROGRAM

Všetci účastníci MOTM absolvovali na Liptove veľmi bohatý a rôznorodý program. V olympijskom duchu sa v ňom kombinoval šport s kultúrou, výchovou, vzdelávaním i so starostlivosťou o životné prostredie. Po každodennej námahe mohli účastníci každý večer relaxovať v Aquaparku Tatralandia v Liptovskom Mikuláši, kde boli ubytovaní. Toto miesto sa na usporiadanie podobného tábora ukázalo ako ideálne. Účastníkom sa z pútavého aquaparku ani nechcelo ísť domov, hoci všetci už mali prázdniny.

Program tábora bol naozaj nabitý. V utorok 5. júla podvečer privítal všetkých účastníkov predseda Slovenskej olympijskej akadémie **Ján Junger.** Večer im domáce družstvo predstavilo mesto Liptovský Mikuláš. Na druhý deň ráno sa odohralo v aquaparku v tradičnom olympijskom duchu konalo slávnostné otvorenie tábora. Prítomný bol aj primátor Liptovského Mikuláša **Alexander Slafkovský**. **Terézia Slančová** z Prešovskej univerzity mala potom vystúpenie na tému *„Antické olympijské hry a ich odkaz pre budúcnosť"*. Napriek nepriaznivému počasiu si popoludní účastníci tábora v areáli vodných športov v Liptovskom Mikuláši odskúšali rafting. Večer všetci predstavili svoje krajiny.

Štvrtok strávili „táborníci" zväčša vo Vysokých Tatrách. Absolvovali horskú túru na Hrebienok a k Studenovodským vodopádom, ale navštívili aj priestory Olympijského klubu Vysoké Tatry a Olympijský les v Tatranskej Lesnej, vysadený po ničivej tatranskej víchrici z roku 2004. Sami v ňom vysadili ďalšie stromčeky. Vypočuli si aj environmentálnu prednášku predsedu komisie SOV pre šport a životné prostredie **Juraja Bobulu** o *Roku lesov*.

Piatok zrána ponúkol mládeži adrenalín – návštevu lezeckého centra Tarzania v Jasnej. Niektorí fyzicky slabší účastníci tábora si na náročných nástrahách centra siahli na dno síl a na následnú návštevu Demänovskej ľadovej jaskyne išli poriadne unavení. Po obede ich čakala ďalšia fyzická zaberačka – viaceré športové disciplíny (napríklad šprint, hod medicinbalom, skoky z miesta, skákanie cez švihadlo na časový limit) v rámci Olympijského odznaku všestrannosti. Tento nový projekt Slovenského olympijského výboru je momentálne v štádiu testovania.

Popoludní si účastníci MOTM v rámci workshopu na tému „Komunikácia s médiami", ktorý viedol manažér mediálnej komunikácie SOV **Ľubomír Souček,** na vlastnej koži vyskúšali novinársku prácu. Ich paľba otázok, ktoré si pripravovali už od predošlého večera, smerovala na jednu z najlepších svetových strelkýň, dvojnásobnú majsterku Európy a svetovú rekordérku

■ *Pri plnení športových disciplín Olympijského odznaku všestrannosti.*

Ráczová: super pocit

„Z kempu mám super pocit. Takýto tábor považujem za najlepší a najjednoduchší spôsob, ako vysvetliť mladým ľuďom z rôznych krajín, že všetci sme síce odlišní, ale zároveň všetci prežívame rovnaké radosti aj smútky a všetci máme v živote podobné ciele. Všetci chceme žiť v spoločnej Európe a pritom si zároveň zachovať spoločnú identitu. Dospelí majú vo zvyku hovoriť, že mládeži patrí budúcnosť, ale pritom sa jej venujú málo. Tu sme skúsili s mladými ľuďmi intenzívne pracovať a zapojiť ich do rozmanitých aktivít, pretože oni žijú teraz. Domov sa určite vrátia s množstvom krásnych spomienok," komentovala na záver tábora jedna z jeho hlavných organizátoriek, slovenská národná ambasádorka Rady Európy pre šport, toleranciu a fair play a individuálna členka SOV Katarína Ráczová.

v streľbe na skeet **Danku Bartekovú**. Tá im potom odprezentovala kultúrno-vzdelávací program vlaňajších I. olympijských hier mládeže v Singapure, na ktorých pôsobila ako národná ambasádorka tohto podujatia. Cenné poznatky pri jej prednáške načerpala aj naša zjazdárka **Petra Gantnerová**, ktorú SOV navrhol na pozíciu ambasádorky na budúcoročných I. ZOH mládeže v Innsbrucku.

Sobota bola v Liptovskom Mikuláši v znamení fair play. Slovenská národná ambasádorka Rady Európy pre šport, toleranciu a fair play **Katarína Ráczová** viedla v Liptov Aréne inovatívny workshop na tému fair play, olympijská výchova a vzdelávanie, poňatý formou hry. Novú metódu, ktorá by mohla nájsť uplatnenie napríklad aj pri vedomostných súťažiach o olympizme, so záujmom sledoval aj predseda *Medzinárodného výboru fair play UNESCO (CIFP)* **Jenö Kamuti** z Maďarska, olympijský medailista a exmajster sveta v šerme. Bola to ostrá premiéra doteraz neodskúšaného modelu, navyše všetko sa odohrávalo v angličtine. Ale metóda, spájajúca využívanie poznatkov účastníkov o olympijských hrách, športe či problematike dopingu s aktívnymi prejavmi ponímania pojmu fair play a so športovými súťažami vždy dvoch tímov, sa vcelku osvedčila. Novinka mládež zaujala.

nosť s obsahovou náplňou kempu, s ubytovaním aj stravovaním. Strávila som tu celý čas od utorňajších príchodov výprav a bolo pre mňa zaujímavé sledovať, ako sa menila komunikácia tých mladých ľudí. Keď prišli, tak vlastne členovia každého družstva debatovali len medzi sebou. Ale už na druhý deň začali živo komunikovať aj s rovesníkmi z iných krajín. Podobne ako vlani počas podobného tábora v Piešťanoch sme ich potom rozdelili do piatich miešaných medzinárodných družstiev. Všetky družstvá nosili tričká v jednej z piatich farieb olympijských kruhov. Všetci si tu našli nových kamarátov, domov si ponesú mnohé nové kontakty. Som si istá, že týmto deťom už nebudeme musieť nikdy vysvetľovať, že pri hymne inej krajiny sa nepíska, ale vzdáva sa jej pocta,“ hovorila K. Ráczová.

■ *Medzi početné pohybové aktivity patril aj adrenalínový rafting.*

■ *Družstvo zo ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi so strelkyňou Dankou Bartekovou.*

Aj jej kolegyňa, predsedníčka Klubu fair play SOV a niekdajšia popredná hádzanárka, takisto bývalá vicemajsterka sveta **Jana Stašová** strávila v tábore množstvo času. Tiež bola plne spokojná: **„Zorganizovať takýto tábor je vynikajúca myšlienka. Závidím mladým účastníkom, ktorí tu boli, že mali takúto príležitosť. Boli tu naozaj sympatickí mladí ľudia. Mali síce program nabitý rozmanitými aktivitami, ale nerobilo im problém zapojiť sa do všetkých – aj do takých, ktoré im neboli úplne po chuti. Hovorila som s viacerými z nich a všetci boli naozaj spokojní. Veľmi si vážia, že tu mohli byť.“**

Vedúca jedného z dvoch slovenských družstiev, telocvikárka zo ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi **Eva Murgáčová** pridala svoj pohľad priamej účastníčky: **„Všetko bolo fajn. Program bol mimoriadne bohatý a pestrý a každý si v ňom mohol nájsť niečo veľmi zaujímavé. A napríklad tunajšia príležitosť zoznámiť sa s raftingom, lezením, či navštíviť ľadovú jaskyňu, bola pre mnohých prvá v živote. Starostlivosť organizátorov o nás bola príkladná. Vedeli sme presne, aký máme kedy program a čo máme robiť. Ubytovanie v Tatralandii a možnosť využívať tamojší aquapark – to bolo skvelé. Decká sa po nabitom programe naozaj mohli aj vyblázniť na toboganoch a ďalších podobných lákadlách.“**

ĽUBOMÍR SOUČEK

FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK (3), JURAJ BOBULA, IVANA MOTOLÍKOVÁ

Na slávnostnom vyhodnotení MOTM, ktoré sa odohralo v rámci odovzdávania cien Klubu fair play SOV za rok 2010, boli ocenení najlepší v súťažiach tábora. V športovej časti Olympijského odznaku všestrannosti zvíťazili Čech **Tomáš Moša** a Chorvátka **Anna Pavlovičová**. Zo Slovákov obstáli najlepšie zhodne na treťom mieste **Adam Trizna** a **Martina Stanková.** V hre fair play zvíťazil zelený tím pred červeným a žltým. Všetky tímy boli medzinárodné. Vedúci všetkých zúčastnených družstiev si na záver prevzali plakety a účastnícke certifikáty. Poďakovanie všetkých účastníkov zase patrilo vedúcim tábora, zastupujúcim SOV, ktorí sa po celý čas nezastavili.

ODUŠEVNENÉ SLOVÁ SPOKOJNOSTI I UZNANIA

Trojnásobná olympionička a bývalá vicemajsterka sveta v šerme **Katarína Ráczová**, ktorá je už bezmála štvrťstoročie „dušou“ hnutia fair play na Slovensku, bola na sobotňajšom slávnostnom vyhodnotení tábora veľmi oduševnená. **„Rozprávala som sa s výpravami zo všetkých účastníckych krajín. Vyjadrovali veľkú spokoj-**

Dráma so šťastným koncom

Počas výletu spojeného s túrou účastníkov tábora k Studenovským vodopádom sa odohrala dráma, ktorá našťastie mala šťastný koniec. Jeden poľský turista bol pri vodopádoch pri snahe uloviť čo najlepšiu fotografiu neopatrný. Pošmykol sa na kameni a hlboko spadol do divokej ľadovej vody. Prúd ho rýchlo unášal. Jeden z vedúcich tábora, pracovník športového oddelenia Slovenského olympijského výboru Boris Demeter (dvojmetrový svalnatý volejbalista majstrovského VKP Bratislava), ktorý periférne zaregistroval, čo sa stalo, neprepadol panike. Rýchlo zbehol nižšie, aby si nadbehol, kým k nemu prúd dotiahne nešťastného turistu. Poliaka síce už zachytil jeden človek z brehu, ale nevládal ho vytiahnuť a šokovanému i podchladenému turistovi hrozilo najhoršie. Boris Demeter ho však dokázal vytiahnuť na breh a zrejme mu zachránil život. Za tento príkladný čin si počas vyhodnotenia MOTM prevzal Cenu fair play tábora. Na snímke Boris Demeter s Katarínou Ráczovou.

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 24

Oslava Olympijského dňa

Hlavný Olympijský deň spojený s tradičným BOD sa uskutočnil v Banskej Bystrici

Hlavné oslavy tohtoročného Olympijského dňa na Slovensku naplánoval Slovenský olympijský výbor do Banskej Bystrice. Konali sa presne v celosvetový Olympijský deň. Tým je už od roku 1948 vždy 23. jún. Práve v tento deň bol v roku 1894 v Paríži založený Medzinárodný olympijský výbor a zároveň padlo aj rozhodnutie o obnovení antických olympijských hier. Od roku 1987 sa v rámci tohto sviatku koná aj najmasovejšie celosvetové olympijské podujatie - Beh Olympijského dňa (BOD).

Väčšinou sa podujatia v rámci osláv Olympijského dňa realizujú v týždni od 17. do 24. júna, ale na mnohých miestach ich organizujú už pri príležitosti Medzinárodného dňa detí 1. júna. Termín v poslednej júnovej dekáde je však ideálny, pretože vzhľadom na blížiaci sa záver školského roka, keď už školský režim povoľuje, ponúka väčší prie-stor na rôznorodé činnosti. Beh Olympijského dňa je hlavnou, ale zďaleka nie jedinou aktivitou v rámci osláv tohto sviatku. V posledných rokoch sa Olympijský deň nesie v znamení hesla **„Hýb sa, uč sa a objavuj!“** Toto motto vyjadruje v duchu olympizmu prepojenie športu s kultúrou a výchovou.

Organizátormi hlavného Olympijského dňa 2011 boli Olympijský klub Banská Bystrica a Vojenské športové centrum Dukla. V ďalších mestách a obciach Slovenska v rozpätí viac než týždňa pripravili oslavy Olympijského dňa regionálne olympijské kluby. Informácie o oslavách OD z jednotlivých miest sú dostupné na **www.olympic.sk** v sekciách AKTUALITY SOV, resp. Olympijské kluby.

V olympijskom duchu sa v Banskej Bystrici niesol naozaj celý deň. Na štadióne na Štiavničkách ho hneď ráno otvoril už **16. ročník Olympiády materských škôl**, na ktorý nadviazal tradičný **Beh Olympijského dňa**. Počas zápolenia detí zo škôlok sa uskutočnilo v susednej športovej hale zasadnutie výkonného výboru SOV. V čase obeda sa viacerí predstavitelia slovenského olympijského hnutia na čele s prezidentom SOV **Františkom Chmelárom** zúčastnili na položení kvetov pri pamätnej tabuli historicky prvého olympionika pochádzajúceho z územia Slovenska **Alojza Szokola** v jeho rodnom Hronci. No a popoludní v priestoroch Vojenského športového centra Dukla na Štiavničkách **otvorili staronovú sálu Olympijského klubu Banská Bystrica.**

Veľmi sympatické bolo úvodné podujate v rámci hlavných osláv Olympijského dňa - už 16. ročník Olympiády materských škôl. Pokiaľ ide o športovanie detí na materských školách, práve Banská Bystrica už dlho udáva tón. Tentoraz sa na škôlkarskej olympiáde zúčastnilo okolo 150 detí z 25 materských škôl – z dvadsiatich banskobystrických plus piatich z blízkeho okolia. Na slávnostnom otvorení deti oblečené v tričkách v piatich farbách symbolicky utvorili na bežeckej dráhe olympijské kruhy. Súčasťou otvorenia bolo aj zapálenie olympijského ohňa a slávnostný sľub mladých športovcov. Účastníkom sa prihovoril prezident Slovenského olympijského výboru **František Chmelár**.

Detičky absolvovali tri súťažné disciplíny (beh na 30 m, skok z miesta a hod na presnosť) a tri nesúťažné (lezenie, skákanie na lopte a skákanie cez prekážky). V zápolení materských škôl si najlepšie počínali deti z **MŠ na Strážovskej ulici v Banskej Bystrici**. Medzi organizátormi aj divákmi bolo viacero známych olympionikov. Ocenenia deťom odovzdávali napríklad aj bývalá popredná atlétka a dnes šéfka slovenskej atletiky **Mária Mračnová**, alebo päťnásobná olympionička a bývalá vicemajsterka sveta v biatlone **Martina Halinárová**.

Na Olympiádu materských škôl nadviazal tradičný **Beh Olympijského dňa**. Organizátori účastníkov rozdelili do piatich vekových kategórií (materské školy, prvý a druhý stupeň ZŠ, stredné školy a dospelí). Niektorí dospelí zápolili na kratších tratiach spoločne s mladšími ročníkmi, ale tí najzdatnejší z nich absolvovali na tartane štadióna na Štiavničkách až dvojkilometrovú trať. Víťazom v kategórii dospelých sa stal pracovník oddelenia rozvoja olympizmu SOV a bývalý slovenský reprezentant v behu na 800 m **Roman Hanzel**.

ĽUBOMÍR SOUČEK

Fotografie z hlavného Olympijského dňa v Banskej Bystrici JAKUB SÚKUP

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 25

ALPINE PRO

SPORTSWEAR & EQUIPMENT

HLAVNÝ PARTNER
SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÍMU

SLOVAKIA
Olympic Team

NAŠI OLYMPIONICI VEDIA, ČO JE KVALITA!

Martina Moravcová

EXKLUZÍVNA OLYMPIJSKÁ KOLEKCIA ALPINE PRO UŽ ČOSKORO V PREDAJI!

www.alpinepro.com

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 26

Bohatá úroda olympijských súťaží SOV

Prvá polovica roka 2011 bola na našich školách v znamení rozmanitých súťaží, ktoré tradične vyhlasuje Slovenský olympijský výbor – vedomostnej a troch umeleckých. Slávnostné vyhlásenie výsledkov všetkých umeleckých súťaží SOV 2011 sa plánuje na október 2011 pri príležitosti celoslovenského vyhodnotenia Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska (OFDMS) za prítomnosti prezidenta SR Ivana Gašparoviča.

VEDOMOSTNÁ SÚŤAŽ ZŠ: 99 DRUŽSTIEV

Čisto chlapčenské družstvo **ZŠ na Krosniakovej ulici v Košiciach** sa stalo víťazom celoslovenského finále vedomostnej súťaže základných škôl. Druhé skončilo takisto chlapčenské družstvo **Gymnázia Nováky** a tretie čisto dievčenské družstvo zo **ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi**. Usporiadateľom finálového kola bol 9. mája **Olympijský klub Žilina**. Účastníkmi finále boli víťazi 16 regionálnych kôl, v ktorých súťažilo 99 družstiev z viac ako 90 škôl na celom území Slovenska. Regionálne kolá usporiadali jednotlivé olympijské kluby.

V tohtoročnej súťaži boli tri tematické okruhy otázok, ktoré vypísala Slovenská olympijská akadémia: 1. Povesti a rozprávky o starovekých olympijských hrách, 2. Organizačná štruktúra Medzinárodného olympijského výboru (MOV) a Slovenského olympijského výboru (SOV). Kto je kto v štruktúrach MOV a SOV. 3. Olympijskí medailisti a olympionici zo Slovenska spojení so Žilinským krajom. Športoviská a športové kluby Žilinského kraja, kde sa pripravovali naši olympionici.

■ **Konečné poradie vo vedomostnej súťaži ZŠ o olympizme 2011: 1. ZŠ Krosniakova, Košice** (Michal Benej, Dominik Benko, Jakub Kučerák) - 45 bodov, **2. Gymnázium Rastislavova, Nováky** (Frederik Obžera, Matúš Hagara, Emil Tomáš Rišian) - 44, **3. ZŠ Ing. O. Kožucha, Spišská Nová Ves** (Veronika Ochmírová, Martina Stanková, Ivana Ogurčáková) - 44, **4. ZŠ Kalinčiakova, Bratislava** – 44, **5. – 7. ZŠ J. Kráľa, Liptovský Mikuláš** – 41, **ZŠ Dlhé Hony, Trenčín** – 41, **Spojená škola Oslobodenia, Belá** – 41.

VÝTVARNÁ SÚŤAŽ: 754 SÚŤAŽNÝCH PRÁC

Dovedna 754 súťažných prác zaslali účastníci zo 106 základných, stredných škôl, gymnázií, základných umeleckých škôl, súkromných umeleckých škôl, školských klubov a centier voľného času do výtvarnej súťaže SOV na tému **„Olympijský oheň – symbol čistoty olympijských hodnôt“.** V kategórii do 12 rokov súťažilo 483 a v kategórii od 12 do 18 rokov 272 účastníkov. Trojčlenná porota v kategórii do 12 rokov vyhodnotila ako najlepšie dielo sedemročnej **Daniely Bežovskej** zo Súkromnej ZUŠ na Okružnej ulici v Michalovciach **(na snímke vľavo)** a v kategórii od 12 do 18 rokov dielo 14-ročnej **Stanislavy Kollárovej** zo ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi **(na snímke vpravo).**

■ **Výsledky - DO 12 ROKOV: 1. Daniela Bežovská** (Súkromná ZUŠ Okružná, Michalovce), **2. Zuzka Džačárová** (MŠ Budovateľská, Prešov), **3.** ex aequo **Veronika Kapcová** (ZŠ Čierny Balog, Jánošovka), **Tamara Zigová** (SZUŠ Dotyk Štiavnická cesta, Ružomberok). **OD 12 DO 18 ROKOV: 1. Stanislava Kollárová** (ZŠ ul. Ing. Kožucha, Spišská Nová Ves), **2. Martin Horvát** (Súkromná ZUŠ Okružná, Michalovce), **3.** ex aequo **Matej Maďar** (ZŠ Komenského, Trebišov), **Martina Gonová** (Spojená škola Nová, Dobšiná).

LITERÁRNA SÚŤAŽ: 148 PRÍSPEVKOV

Do literárnej súťaže SOV 2011 s témou **„Fair play – čestne súťažiť, čestne žiť“** sa zapojili žiaci a študenti zo 44 základných, stredných škôl a gymnázií. Súťažiaci zaslali dovedna 148 súťažných príspevkov – 67 v kategórii do 12 rokov a 81 v kategórii 12 – 18 rokov. Šesťčlenná porota na čele so spisovateľom **Antonom Hykischom** konštatovala, že vo vyššej kategóri sa objavilo niekoľko pozoruhodných prác, naznačujúcich značnú mieru talentu autorov.

V kategórii do 12 rokov sa víťazkou s príbehom **“Víťazstvo nad svedomím”** stala piatačka na ZŠ Komenského v Čadci **Lívia Melicherová**. V kategórii od 12 do 18 rokov si víťazstvo s veľmi zaujímavou prácou **„Nafučanec”** vybojoval 13-ročný študent Gymnázia J. Lettricha v Martine **Peter Hoferica** zo Sučian.

■ **Výsledky - DO 12 ROKOV: 1. Lívia Melicherová** (ZŠ Komenského Čadca): Víťazstvo nad svedomím, **2. Tomáš Valkošák** (ZŠ Tatranská Lomnica): Fair play – príbeh o kamarátovi Dušanovi, **3. Diego de Casillati** (ZŠ Komenského Michalovce): Športujeme čestne. **Ceny poroty: Veronika Kupcová** (ZŠ Jánošovka Čierny Balog): Chuligánstvo v športových halách, **Nina Dudíková** (ZŠ Tatranská Lomnica): Fair play, **Veronika Hreňková** (ZŠ Komenského Michalovce): Športom k zdraviu? **OD 12 DO 18 ROKOV: 1. Peter Hoferica** (Gymnázium J. Lettricha Martin): Nafučanec, **2.** ex aequo **Magdaléna Vyhlídalová** (ZŠ Trenčianska Teplá): Zajac na olympiáde, **Ľubica Václavíková** (ZŠ Komenského Čadca): Svedomie, **3.** ex aequo **Marek Čižmár** (ZŠ Moldava nad Bodvou): Rytieri z betónového ihriska, **Diana Krnová** (ZŠ J. Horáka Banská Štiavnica): Výhra za každú cenu, **Ceny poroty: Emília Kosztolányiová** (Osemročné gymnázium Šahy): Čestne súťažiť, čestne žiť, **Michal Badin** (SOŠ Dvory nad Žitavou): Fair play - čestne súťažiť, čestne žiť, **Henrieta Bartková** (ZŠ Trstené pri Hornáde): Môj príbeh.

Všetky ocenené práce sú zverejnené na www.olympic.sk.

FOTOGRAFICKÁ SÚŤAŽ: 229 FOTOGRAFIÍ

Do fotografickej súťaže SOV na tému **„Naše športovisko – poriadok či neporiadok?”** sa zapojili žiaci a študenti spolu z 26 ZŠ, ŠS, gymnázií, špeciálnych a internátnych škôl. Účastníci zaslali dovedna 229 fotografií, pričom súťažilo 17 účastníkov v kategórii do 12 rokov a 66 v kategórii od 12 do 18 rokov. Ich práce posudzovala štvorčlenná porota, ktorá sa rozhodla udeliť v oboch vekových kategóriách po dve prvé miesta – v každej v jednom prípade zohľadnila umelecké stvárnenie témy a v druhom zase dokumentárnu hodnotu. V kategórii do 12 rokov sa tak o prvé miesto delia 8-ročný **David Janiš** zo ZŠ Turzovská Bukovina v Turzovke a 9-ročný **Ján Šugár** zo Spojenej školy v Belej, v kategórii od 12 do 18 rokov zase 17-ročná **Patrícia Jamrišková** z Gymnázia sv. Františka z Assisi v Malackách a 16-ročný **Miroslav Chládok** z Gymnázia Nováky.

■ **Výsledky - DO 12 ROKOV: 1.** ex aequo **David Janiš** (ZŠ Turzovská Bukovina, Turzovka) a **Ján Šugár** (Spojená škola, Belá), **2. Alexandra Galetová** (Gymnázium M. Rúfusa, Žiar nad Hronom), **3. Alžbeta Frančeková** (Spojená škola, Belá), **OD 12 DO 18 ROKOV: 1.** ex aequo **Patrícia Jamrišková** (Gymnázium sv. Františka z Assisi, Malacky), **Miroslav Chládok** (Gymnázium, Nováky), **2.** ex aequo **Andrea Sasáková** (Praktická škola internátna, Prakovce) a **Branko Oktavec** (Bratislava), **3.** ex aequo **Jana Cifrová** (ŠŠI Školská, Michalovce) a **Marek Berta** (ŠZŠ, Fiľakovo).

■ *Jedna z víťazných fotografií zachytáva bývalú telocvičňu...* FOTO MIROSLAV CHLÁDOK

www.matador-group.eu

LEADING THE WAY

PRIEMYSELNO-INVESTIČNÁ SKUPINA V OBLASTI STROJÁRSTVA, KONŠTRUKČNÝCH A VÝVOJOVÝCH PRÁC S AMBÍCIOU LÍDRA V REGIÓNE.

MATADOR Group má ambíciu získať pevné miesto na stredoeurópskom automobilovom trhu v pozícii systémového dodávateľa automobilových dielcov. V súčasnosti sa zaoberá výrobou lisovaných a zváraných sériových dielcov v spoločnosti **Matador Automotive Vráble**, zákazkovou strojárskou výrobou, návrhmi a riešeniami v oblasti automatizácie a robotizácie v strojárskej výrobe v ďalšom podniku skupiny **Matador Industries**, a.s. Dubnica a konštrukčno-dizajnérskymi aktivitami podielom v spoločnosti **Aufeer Design** v Českej republike.
Víziou skupiny je vybudovanie spoľahlivého, technologicky špičkovo vybaveného dodávateľa sériových dielcov pre automobilový priemysel s vlastným vývojovým a konštrukčným zázemím.

Matador®

General partner of Slovak Olympic Committee and Slovak Olympic Team London 2012

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 28

VÝZNAMNÉ SLOVENSKÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI

Z valného zhromaždenia ZOK SR v Nových Zámkoch

V dňoch 19. a 20. mája zasadalo v Športhoteli Nových Zámkoch **valné zhromaždenie Združenia olympijských klubov SR** (ZOK SR). Prezident Slovenského olympijského výboru (SOV) **František Chmelár** na ňom informoval o zmenách financovania projektov zo štátneho rozpočtu z kapitoly MŠVVaŠ SR. Radikálna zmena nastala hlavne v ekonomických vzťahoch medzi SOV a inými subjektmi, vrátane olympijských klubov. SOV nesmie na používanie štátnych dotácií ďalej podpisovať zmluvy s ďalšími subjektmi, ako sú OK, len môže refundovať náklady na ich jednotlivé projekty, aktivity a akcie. Predseda ZOK SR **Ivan Čierny** povzbudil kluby, aby napriek sťaženým finančným podmienkam pristupovali k práci zodpovedne.

Podpredseda ZOK SR **Viliam Mjartan** informoval o vyhodnotení činnosti OK SR v roku 2010 podľa stanovených a schválených kritérií. Upozornil na rozdielnosť vyhodnotení jednotlivých OK a pripomenul, že treba dotazníky vypĺňať presnejšie a detailnejšie, prípadne prikladať prílohy k správam a zasielať ich všetky kompletne aj na SOV. Navrhol zamerať sa každý rok na konkrétnu aktivitu a jej prideľovať zvýšenú bodovú pozornosť, čo zvýši snahu OK zamerať sa vo väčšom rozsahu na danú aktivitu alebo podujatie a bodovať ju prioritne.

Na základe bodovania činnosti klubov sa rozhodlo o tohtoročnom rozdelení dovedna 12 000 eur medzi 17 z 18 regionálnych olympijských klubov (bratislavský je dlhodobo neaktívny). Najvyšší príspevok na činnosť podľa tohto bodovania získa **OK Banská Bystrica** – 1100 eur. Nasledujú OK **Spišská Nová Ves** (875), **OK Košice** (860), **OK Prešov** (854), **OK Trnava** (840) a **OK Šahy** (760). Ďalšie poradie OK: **Prievidza, Žilina, Liptovský Mikuláš, Vysoké Tatry, Nitra, Lučenec, Dunajská streda, Kysuce, Nové Zámky, Martin** a **Trenčín.** V apríli prvý raz udelenú výročnú cenu SOV - **Olympijský klub roka** – získal za rok 2010 **OK Košice**.

Štyri olympijské kluby(Spišská Nová Ves, Liptovský Mikuláš, Žilina, Prešov) boli vybrané na otestovanie nového projektu SOV – **Olympijského odznaku všestrannosti.**

(han)

Otvorili staronovú sálu Olympijského klubu Banská Bystrica

Do hlavných slovenských osláv Olympijského dňa (23. júna) v Banskej Bystrici vhodne zapadlo otvorenie staronovej sály **Olympijského klubu Banská Bystrica** v priestoroch Vojenského športového centra Dukla na Štiavničkách. Zúčastnilo sa na ňom niekoľko desiatok ľudí, medzi nimi viacerí olympionici z regiónu na čele s olympijskými víťazmi **Jozefom Pribilincom** a **Anastasiou Kuzminovou**.

OK Banská Bystrica patrí medzi najstaršie spomedzi 18 regionálnych olympijských klubov na Slovensku - otvorili ho v júli 1993. Pätnásť rokov stál na jeho čele bývalý veliteľ Armádneho športového klubu Dukla Banská Bystrica **Ivan Čierny**, dnes čestný predseda OK a zároveň predseda Združenia olympijských klubov SR. Ten pripomenul, že po jeho odchode z veliteľskej funkcie nové vedenie Dukly utlmilo činnosť olympijského klubu, ktorý vtedy zároveň prišiel o sálu, slúžiacu na spoločenské stretnutia členov a na akcie klubu. Vyslovil veľké poďakovanie **Petrovi Korčokovi**, ktorý bol riaditeľom VŠC Dukla posledné dva roky (až donedávna) a z tejto pozície veľmi podporil znovuotvorenie klubovej sály.

Predseda OK Banská Bystrica a olympionik v atletike zo Soulu 1988 **Martin Vrábel** zdôraznil, že olympijský klub v meste pod Urpínom sa môže oprieť o obrovskú športovú tradíciu a silu **VŠC Dukla**. Vyslovil nádej, že novootvorená klubová miestnosť (s pútavou výzdobou) bude nielen miestom stretávania sa olympionikov, ale aj sieňou na prezentáciu úspechov i na vzdelávanie mládeže. Ocenil záslužnú prácu množstva učiteľov. Uviedol, že mesto Banská Bystrica bolo už dávno priekopníkom olympiády materských škôl, teraz je cieľom dosiahnuť v regióne podobný úspech aj s olympiádou základných škôl.

Prezident SOV **František Chmelár** ocenil, že OK Banská Bystrica sa vracia do svojich niekdajších priestorov. Poďakoval sa predošlému riaditeľovi VŠC Dukla **Petrovi Korčokovi,** ktorý k tomu pootvoril dvere, i jeho nástupcovi **Robertovi Leitlovi** (vo funkcii je od začiatku júna) za to, že jeho rozhodnutie nespochybnil a dvere zase nezavrel. **(sou)**

Pripomenutie 140. výročia narodenia Alojza Szokola

■ *Kyticu k pamätnej tabuli Alojza Szokola na Obecnom úrade v Hronci položil prezident SOV František Chmelár v sprievode predsedníčky Slovenského atletického zväzu Márie Mračnovej a olympijského víťaza v atletike Jozefa Pribilinca.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

Pamiatku 140. výročia narodenia historicky prvého olympionika pochádzajúceho z územia Slovenska, atléta **Alojza Szokola** (vo výsledkoch OH 1896 je uvádzaný ako Alajos Szokolyi), si presne v deň jeho nedožitého jubilea 19. júna - pripomenuli v Šahách. Rodák zo stredoslovenskej obce Hronec, ktorý zomrel 9. 9. 1932 v maďarskom Bernecebaráti, štartoval na Hrách I. olympiády 1896 v Aténach s číslom 1 a v behu na 100 m skončil tretí.

Mnohonásobný majster Uhorska a uhorský rekordér v rôznych atletických disciplínach, ale aj majster Čiech **Alojz Szokol** žil od troch rokov u krstných rodičov v Šahách. Väčšinu života prežil práve v spomínanom meste a na majeri v neďalekej maďarskej obci Bernecebaráti, ktorý vyženil sobášom so **Charlotte Berchtoldovou**, dedičkou jedného z najvplyvnejších rodov v Uhorsku. V Šahách pôsobil ako župný archivár, knihovník, zakladateľ Červeného kríža v Hontianskej župe, ktorý sa venoval poľnohospodárskej osvete a dobročinnosti, mecenáš športových podujatí a funkcionár atletických spolkov. Napriek neukončenému štúdiu medicíny bol medzi spoluobčanmi prezývaný ako „doktor chudobných". Aj tieto faktografické údaje odzneli na stretnutí.

Podujatie organizačne na vysokej úrovni pripravil **Olympijský klub Alojza Szokola v Šahách.** Zúčastnili sa na ňom viacerí zástupcovia olympijského hnutia zo Slovenska na čele s čestným predsedom SOV a čestným členom MOV **Vladimírom Černušákom**. Pozvanie prijali aj starosta obce Hronec **Bohuslav Nemky**, primátor mesta Šahy **Ján Lőwy** a starosta obce Bernecebaráti **Zoltán Gyenes**. Početnú delegáciu vyslala **Maďarská olympijská akadémia**.

Po ukončení programu v Šahách sa účastníci presunuli na cintorín do Bernecebaráti. Položením vencov na hrob Alojza Szokola si uctili pamiatku osobnosti, ktorá - ako odznelo zo slovenskej aj maďarskej strany - by v súčasnosti mala slúžiť ako príklad v spolunažívaní našich národov, vzor tolerancie, úcty človeka k človeku, dodržiavania fair play v živote a presadzovania olympijských ideálov.

Pamiatku Alojza Szokola si položením kytice k jeho pamätnej tabuli na Miestnom úrade v Szokolovom rodnom Hronci pripomenula 23. júna aj delegácia Slovenského olympijského výboru na čele s prezidentom SOV **Františkom Chmelárom**. (zle, sou)

VÝZNAMNÉ SLOVENSKÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI

■ **ZBERATELIA FILATELIE A SYMBOLIKY BUDÚ POD JEDNOU STRECHOU.** Na základe rozhodnutia Medzinárodného olympijského výboru o utvorení jednej spoločnej organizácie pre zberateľov všetkých predmetov spojených s olympizmom a olympijskými hrami (FICO) a odporúčaní urobiť podobné rozhodnutie aj v členských krajinách, sa zišli 4. júla za prítomnosti prezidenta SOV **Františka Chmelára** vedenia **Slovenskej spoločnosti olympijskej a športovej symboliky** (pôsobí ako občianske združenie) a **Slovenskej spoločnosti olympijskej a športovej filatelie** (organizačná zložka SOV, v minulosti občianske združenie). Zástupcovia oboch zberateľských združení sa po diskusii zhodli v názore, že obe organizácie sa zlúčia a utvoria spoločnú **Slovenskú spoločnosť olympijských a športových zberateľov (SSOŠZ)**. Spoločné stretnutie členov dvoch doterajších samostatných združení sa uskutočnilo 29. júla v bratislavskom Dome športu, kde boli schválené upravené stanovy nového subjektu. Riadne valné zhromaždenie SSOŠZ bude po OH 2012 v Londýne. Dovtedy bude viesť novú organizáciu doterajší predseda Slovenskej spoločnosti olympijskej a športovej symboliky **Branislav Delej**. (zk)

■ **STAROSTLIVOSŤ O OLYMPIJSKÉ DEDIČSTVO. Komisia olympijského dedičstva Slovenskej olympijskej akadémie** (SOA je organizačnou zložkou Slovenského olympijského výboru), ktorá bola v predošlom období nečinná, rozbehla v júni svoju činnosť pod vedením jej novej predsedníčky – riaditeľky SZTK – Múzea telesnej kultúry v SR **Zdenky Letenayovej.** Podľa ňou predloženej koncepcie by sa hlavné zameranie činnosti v tejto oblasti malo zamerať na tri tematické okruhy: 1) komplexné zmapovanie obdobia pôsobenia SOV od jeho vzniku v decembri 1992 poskytnutím uceleného pohľadu na oblasť memorabílií, ktoré SOV počas existencie vydal (odznaky, pamätné medaily, filatelistický materiál, suveníry a pod.), 2) zmapovanie uloženia dokumentácie účasti slovenských olympionikov a to nielen športovcov ale aj ostatných účastníkov zo Slovenska v našich múzeách, galériách, archívoch a v súkromných zbierkach, v období novovekých olympijských hier od ich premiéry v roku 1896 až po súčasnosť, 3) upriamenie pozornosti – prostredníctvom seminárov, výstav, workshopov a súťaží – aj na obdobie antických olympijských hier a prostredníctvom nich zdôrazniť ideály, ktoré priniesli novoveku. Z diskusie vyplynuli niektoré námety, smerujúce ku komplexnému zmapovaniu olympijského diania (ale do značnej miery aj športu ako takého) na Slovensku aj vo svete. Krátkodobý plán by sa pritom mal zamerať na olympijské hnutie a dlhodobý na oblasť športu vo všeobecnosti. Člen komisie **Zdenko Kríž** odporučil pri výskume využiť aj viaceré diplomové práce z posledných rokov, ktoré sa zamerali na oblasť olympijského hnutia, resp. športu. Komisia za dôležité považuje dôkladné spracovanie rozsiahleho archívu SOV, ale aj postupné systematické vytváranie špeciálnych archívov, napr. fotografického. **(zle)**

■ **CENA PREZIDENTA SOV NA FESTIVALE ENVIROFILM DO GRÉCKA.** Od 16. do 21. mája sa uskutočnil v Banskej Bystrici, Banskej Štiavnici, Kremnici, Krupine a vo Zvolene 17. ročník medzinárodného festivalu filmov o životnom prostredí **ENVIROFILM**. Jeho spoluorganizátorom je v posledných štyroch rokoch aj Slovenský olympijský výbor. Tento ročník sa niesol v znamení Medzinárodného roku lesov. SOV sa na festivale prostredníctvom svojej komisie pre šport a životné prostredie prezentoval vzťahom športu a pohybových aktivít k lesom, pretože lesy a lesné ekosystémy sú súčasťou mnohých športových aktivít, súťaží a tréningových procesov. Lesné dreviny sú významnou súčasťou športovísk a štadiónov. Cenu prezidenta SOV **Františka Chmelára** porota udelila gréckej režisérke a kameramanke **Lee Binzerovej** za film ***Pelikánova hliadka*** o vinici na ostrove Santorini, ktorá je možno jedna z najstarších v Európe. Momentálne kvôli výnosnejším a stále rastúcim aktivitám v oblasti výstavby a turizmu odoláva zániku. Malá skupinka ľudí na tomto ostrove má jedinečnú povinnosť zachovať tam tradíciu vinárstva. **(bob)**

Návšteva delegácie ČOV

■ ***Predstavitelia ČOV aj SOV pred oficiálnym rokovaním – zľava Zdenko Kríž, Milan Jirásek, František Chmelár, Josef Dovalil, Mária Mračnová, František Dvořák, Petr Hrubec a Jozef Liba.***
FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

Na oficiálnu a zároveň priateľskú návštevu Bratislavy prišla koncom apríla delegácia **Českého olympijského výboru (ČOV).** Viedol ju predseda ČOV **Milan Jirásek**. Pokračovala tak tradícia priateľských stretnutí, keď sa v posledných rokoch striedavo na českej i slovenskej pôde stretávajú raz vedúci predstavitelia oboch národných olympijských výborov, a potom zase ich zamestnanci.

Počas dvoch dní absolvovali delegácie SOV aj ČOV neformálne aj formálne stretnutia a rokovania a navštívili dva zápasy svetového šampionátu v ľadovom hokeji. Predstavitelia SOV aj ČOV informovali kolegov o svojich aktivitách a zámeroch v najbližšom období, ako aj o okruhoch možnej spolupráce. Rozoberali aj komplikovanú situáciu okolo športovej legislatívy a financovania športu v oboch krajinách. Oba NOV vyjadrili záujem nominovať svojho kandidáta do komisie športovcov Medzinárodného olympijského výboru. Voľby prebehnú počas OH 2012 v Londýne.

Prezident SOV **František Chmelár** predstavil komplexný Program olympijskej výchovy, ktorý Slovenský olympijský výbor spustil minulý rok. Ďalej informoval aj o plánoch na zavedenie Olympijského odznaku všestrannosti (tohto roku SOV spustil jeho testovací ročník) a o budúcoročnej olympijskej štafete s posolstvom pre Londýn, ako aj o už tradičnom celoročnom projekte Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska. Predseda ČOV **Milan Jirásek** zase priblížil dva české projekty – mládežnícke olympiády, ktorých usporiadanie (v lete aj v zime) rotuje po jednotlivých krajoch a projekt „Žijeme Londýnom". Česká delegácia sa pochválila, že od tohto roku vysiela Česká televízia raz do týždňa Olympijský magazín s aktuálnymi informáciami aj reportážami o olympijskom dianí v Česku. Jeho výrobu do značnej miery financuje ČOV. **(sou)**

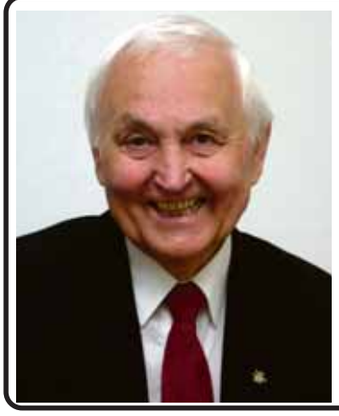

Za Jánom Mitošinkom

Vo veku nedožitých 77 rokov 22. marca 2011 v Bratislave zomrel prvý prezident Slovenského zväzu ľadového hokeja Ján Mitošinka (na fotografii TASR). Rodák z Pobedíma (nar. 29. júla 1934) po viacročnom boji podľahol zákernej chorobe. V rokoch 1993 – 1997 bol členom výkonného výboru SOV, od roku 2003 bol čestným členom SOV. V roku 2007 dostal Zlaté kruhy SOV. Medzinárodný olympijský výbor mu v roku 1994 udelil svoju výročnú trofej Storočnica MOV. Bol čestný člen SZĽH.

Mitošinkov prínos pre rozvoj slovenského hokeja bol obrovský. Počas jeho pôsobenia vo funkcii prezidenta SZĽH (1992 - 1997) sa hokejisti SR prvý raz prebojovali na ZOH (v Lillehammeri 1994) a cez víťazstvá v turnajoch C-kategórie (Poprad a Spišská Nová Ves 1994) a B-kategórie (Bratislava 1995) aj do elitnej kategórie MS. Ján Mitošinka bol aj iniciátorom založenia Slovenského hokejového klubu, vyše 130-tisícčlenného občianskeho združenia fanúšikov.

V 70. rokoch minulého storočia Ján Mitošinka pomáhal na Slovensku uviesť do života úspešnú koncepciu športových hokejových tried. Bol dlhoročným riaditeľom Telovýchovnej školy v Bratislave, ktorá vychovala stovky trénerov, aj autorom množstva trénersko-metodicko-pedagogických publikácií. Bol aj olympijský atašé poslednej československej výpravy na OH 1992 v Barcelone.

Česť jeho pamiatke! (tasr)

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 30

Festivaly zase pokročili

Celoštátne vyhodnotenie štvrtého ročníka Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska (OFDMS) sa uskutoční v prvej polovici októbra za účasti zástupcov všetkých vyhlasovateľských subjektov – Slovenského olympijského výboru, Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, Združenia miest a obcí Slovenska a Slovenskej asociácie športu na školách. Najcennejšiu trofej určenú najúspešnejšiemu kraju SR by mal na slávnostnom vyhodnotení odovzdať prezident SR Ivan Gašparovič, pod záštitou ktorého sa OFDMS uskutočňujú.

Oficiálne výsledky vlaňajšieho ročníka, ktorý vyvrcholil koncom školského roka, ešte nepoznáme. No už zbežný pohľad napovedá, že olympijské festivaly aj tentoraz urobili „povinný“ krok dopredu. Nielen tým, že zoznamy zúčastnených škôl sú zasa o čosi bohatšie, ale očividná bola najmä vyššia úroveň zorganizovaných podujatí.

Predovšetkým olympiády na konci školského roka v školách, obciach a regiónoch sa stávajú tradičným a skutočným sviatkom športu a olympizmu. Potvrdzujú to aj na naše poznatky z Košíc, Spišskej Novej Vsi, Michaloviec, Banskej Bystrice, Lučenca, Žiliny, Liptovského Mikuláša, Trnavy, Šiah, Serede, Ružindola, Moldavy nad Bodvou a z celého radu ďalších miest a obcí.

Ukazuje sa, že dobrou spoluprácou organizátorských subjektov je možné posúvať latku náročnosti čoraz vyššie. Ak sme pred rokom o takomto čase pozitívne hodnotili prístupy zo strany olympijských klubov, obecných a mestských samospráv, ale hlavne vedenia jednotlivých škôl, dnes možno pozitívne konštatovať, že sa k nim postupne pridávajú aj krajské školské úrady, centrá voľného času, okresné rady SAŠS, športové kluby a ďalšie športové organizácie na miestnej a regionálnej úrovni.

V uplynulom ročníku zožali úspech aj celoštátne vyhlásené aktivity, predovšetkým vedomostná súťaž o olympizme, Veľký olympijský kvíz, či výtvarné a literárne súťaže. Všetky budú mať svoje pokračovanie aj v budúcom ročníku spolu s Mojou najkrajšou spomienkou, či s ponukami z oblasti šírenia a propagácie fair play .

■ *Ilustračné foto z OFDMS v Odoríne*

Pred niekoľkými dňami sa začal nový školský rok a s ním prirodzene aj ďalší ročník OFDMS. Jeho význam je o to väčší, že vyvrcholí v olympijskom roku 2012. Hry XXX. olympiády v Londýne budú veľkou motiváciou priblížiť sa k cieľom, ktoré naznačil už samotný zrod olympijských festivalov pred necelými piatimi rokmi – zapojiť do športovania čo najviac detí a mladých ľudí, ale tiež prispieť k postupnému zvyšovaniu výkonnosti slovenského mládežníckeho športu.

Už v septembri bude potrebné predovšetkým v školách a obciach zostaviť organizačné štáby tak, aby svojím zložením mohli efektívne napĺňať celoročný program športových súťaží a ďalších pohybových aktivít v úzkom prepojení na kultúrne súťaže, environmentálnu výchovu, besedy s vynikajúcimi osobnosťami slovenského športu a olympizmu, či podujatia zamerané na boj proti drogám a dopingu.

Predpokladá sa, že celé toto úsilie vyvrcholí olympijskými podujatiami celoštátneho charakteru – olympiádou detí a mládeže Kalokagatia a olympiádou stredoškolákov Gaudeamus Igitur. Obe budú neoddeliteľnou súčasťou štafetového posolstva slovenskej mládeže olympijskému Londýnu.

ANTON JAVORKA,
predseda ústredného štábu OFDMS

Z galérie významných športových a olympijských jubilantov

V uplynulých mesiacoch oslavovali, resp. v najbližších týždňoch oslávia významné životné jubileá viaceré popredné osobnosti slovenského športu.

PAVEL SCHENK - 70

Rodák z Borotína (ČR) a slávny volejbalista Pavel Schenk oslávil 27. júna 70 rokov. Na sklonku hráčskej kariéry prišiel v roku 1972 na Slovensko, kde dlhé roky veľmi úspešne pôsobil ako tréner i lektor trénerov. Ako hráč má v zbierke olympijské striebro z Tokia 1964 i bronz z Mexico City 1968 (na OH 1972 v Mníchove bol členom šiesteho družstva), titul majstra sveta 1966 (bol najlepší smečiar šampionátu), striebro z MS 1962, 1967 i 1971. S tímom Spartaka Brno ZJŠ, resp. Zbrojovky Brno získal triumf v Európskom pohári majstrov 1968 i šesť ligových titulov. Ako tréner viedol družstvo mužov ČH Bratislava, ktoré získalo tri tituly majstra ČSSR, aj víťazstvá v Európskom pohári majstrov 1979 i v Pohári víťazov pohárov 1981. Viedol družstvo mužov ČSSR na OH v Moskve (8. miesto). Je držiteľ Strieborných kruhov SOV (2003)

BENJAMÍN LEITNER - 70

Rodák z Osrblia Benjamín Leitner, ktorý v rokoch 1991 – 2002 viedol Slovenský zväz biatlonu (predtým krátko aj federálny), oslávil 9. júla 70. narodeniny. Ako predseda zväzu i Klubu biatlonu Osrblie mal hlavnú zásluhu na tom, že do medzinárodného športového povedomia preniklo meno Osrblia. Konalo sa tam množstvo významných podujatí a v roku 1997 aj majstrovstvá sveta. Dnes je riaditeľ tohto areálu. V rokoch 1997 – 2001 bol člen výkonného výboru SOV a určitý čas viedol aj komisiu SOV pre šport a životné prostredie. V roku 2003 si prevzal Strieborné kruhy SOV, tohto roku Zlatý odznak SOV.

PAVEL GAJDOŠ – 75

Rodák z Veľkého Berezného (Podkarpatská Ukrajina) Pavel Gajdoš oslávil 1. augusta 75. narodeniny. Dvojnásobný olympionik v gymnastike (v Ríme 1960 člen štvrtého a v Tokiu 1964 člen šiesteho družstva ČSSR) ako člen družstva získal dve bronzové medaily na MS – v Moskve 1958 a v Prahe 1962. Dvanásťkrát sa stal majstrom republiky, z toho šesťkrát na bradlách. V roku 2007 získal Bronzové kruhy SOV.

IGOR NEMEČEK - 50

V nedeľu 28. augusta oslávil 50. narodeniny rodák z Bratislavy Igor Nemeček – viceprezident Slovenského olympijského výboru pre zimné športy a od júna prezident Slovenského zväzu ľadového hokeja. V rokoch 1999 – 2009 bol generálny sekretár SZĽH, potom pôsobil ako prezident organizačného výboru MS 2011 v Bratislave a v Košiciach. Na ZOH 2006 v Turíne i 2010 vo Vancouvri bol vedúci slovenskej výpravy. Je člen súťažnej komisie medzinárodnej federácie IIHF. Ako manažér tímu sa podieľal na všetkých troch medailách slovenského hokeja na MS 2000 – 2003.

ANTON JAVORKA - 70

V stredu 12. októbra oslávi 70. narodeniny rodák z Moravian nad Váhom Anton Javorka – zakladateľ a „duša“ medzinárodnej mládežníckej olympiády Kalokagatia v Trnave, predseda Trnavského olympijského klubu, predseda Slovenskej asociácie športu na školách i predseda ústredného štábu Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska. Bývalý známy atlét (šesťnásobný majster Slovenska v behoch na dlhých tratiach) sa v roku 1993 stal prvým predsedom Slovenského bežeckého spolku. Je držiteľ Strieborných kruhov SOV (2007), aj výročnej trofeje MOV Šport a propagácia olympizmu (2007).

RUDOLF ČILLÍK – 80

Veterán slovenského behu na lyžiach Rudolf Čillík oslávi 7. novembra 80. narodeniny. Mestské zastupiteľstvo v jeho rodnej Kremnici už v marci dalo bežeckému štadiónu na Skalke názov Lyžiarsky štadión Rudolfa Čillíka. Štartoval na ZOH 1960 v Squaw Valley i na MS 1962 a 1966. Získal deväť titulov majstra ČSR, resp. ČSSR. Úspešná bola aj jeho trénerská práca s mládežou a funkcionárska kariéra. Trénoval napríklad Gabrielu Sekajovú, neskôr medailistku z MS 1974 i zo ZOH 1984. Dlhý čas bol šéf bežeckého úseku a člen predsedníctva slovenského lyžiarskeho zväzu, pôsobil aj v orgánoch federálneho zväzu. Bol jeden zo zakladateľov a niekoľko rokov riaditeľ Bielej stopy SNP. Bol podpredseda Olympijského klubu Banská Bystrica a člen etickej komisie SOV. V roku 2002 dostal Strieborné kruhy SOV. **(sou)**

Cena Jána Popluhára za fair play Antonovi Švajlenovi

Držiteľom najvyššieho ocenenia Slovenského olympijského výboru (SOV) za fair play za rok 2010 – ***Ceny Jána Popluhára*** – za celoživotné príkladné vystupovanie sa stal bývalý popredný futbalový brankár (v tíme VSS Košice odchytal 16 sezón v I.lige, dlhé roky bol aj kapitán tímu) a člen strieborného tímu ČSSR na OH 1964 v Tokiu **Anton Švajlen**. Dnes 73-ročný rodák zo Solčian v športe pôsobil po skončení aktívnej kariéry ako tréner a dodnes ako funkcionár. Stal sa nadšeným šíriteľom olympijských myšlienok. Od založenia Olympijského klubu Košice stojí na jeho čele. Dlhé roky bol predsedom Združenia olympijských klubov SR a členom Slovenského olympijského výboru. V súčasnosti je čestný člen SOV. Už v roku 1996 získal za svoje celkové pôsobenie v duchu olympijských ideálov výročnú trofej Medzinárodného olympijského výboru „Storočnica olympijských hier“. Tohto roku dostal Zlatý oznak SOV.

Jedno z výročných ocenení SOV, ktoré v minulosti nieslo názov *Cena Radovana Kaufmana* (ostatné výročné ocenenia za rok 2010 boli odovzdané už na aprílovom valnom zhromaždení SOV) **Antonovi Švajlenovi** na júlovej slávnosti v Liptovskom Mikuláši, ktorú pripravil tamojší olympijský klub, odovzdala predsedníčka Klubu fair play SOV **Jana Stašová**. S gratuláciami sa pridali aj predseda Medzinárodného výboru fair play UNESCO (CIFP) **Jenö Kamuti** z Maďarska a primátor Liptovského Mikuláša **Alexander Slafkovský**.

„Je to pocta – dostať Cenu Jána Popluhára. Na ihriskách sme v československej lige stáli desať sezón proti sebe. Ale zopárkrát sme sa stretli aj na reprezentačných zrazoch a vtedy sme boli spoluhráči. Bol nielen výborný stopér, ale aj dobrý brankár. Raz ma dokonca v bránke vystriedal, keď som sa zranil. Bol to nielen veľký futbalista, ale aj človek s príkladným vystupovaním. Vždy sa správal v duchu fair play,“ povedal Anton Švajlen.

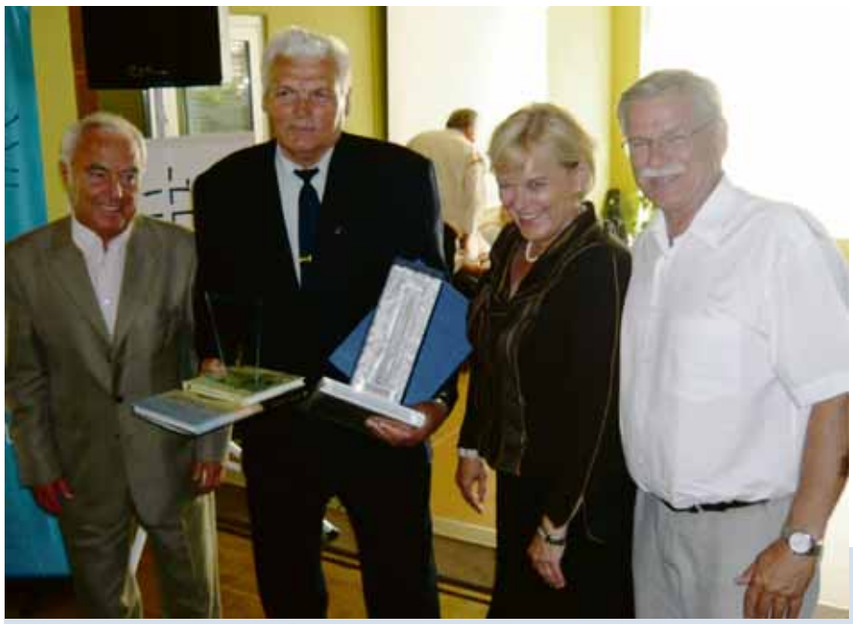

■ *Zľava Jenö Kamuti, Anton Švajlen, Jana Stašová a Alexander Slafkovský.*

Okrem hlavnej Ceny Jána Popluhára, ktorú udeľuje priamo SOV, na slávnosti odovzdali aj ďalšie ocenenia Klubu fair play SOV za rok 2010. Čestné uznania a diplomy tradične udelili v troch kategóriách. Žiaľ, nie všetci laureáti mohli byť prítomní na slávnosti a niektorí si ich prevezmú pri inej vhodnej príležitosti.

Za príkladný čin v duchu fair play získal ***Čestné uznanie KFP SOV*** cyklokrosár **Daniel Hulla**. ***Diplom KFP SOV*** udelili orientačnému cyklistovi **Michalovi Fraňovi** a trojici učiteľov z Košíc **Jurajovi Jenčíkovi, Jozefovi Lucovi** a **Slávke Barányovej**. Spoločne počas vlaňajšieho atletického Memoriálu Márie Zavarskej v Košiciach duchaprítomne pomohli žiakovi, ktorý vo vytrvalostných pretekoch štafiet odpadol a upadol do bezvedomia.

Za celoživotné pôsobenie v duchu fair play boli ***Čestným uznaním KFP SOV*** ocenení vysokoškolská pedagogička a dlhoročná významná členka Slovenskej olympijskej akadémie **Viera Bebčáková** a dlhoročný predseda disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu **Štefan Kridla**. ***Diplom KFP SOV*** získali **Jaroslav Horák** a **Mária Nahálková**, zapálení propagátori sokolstva, resp. športu pre všetkých.

Za propagáciu myšlienok v duchu fair play dostal ***Čestné uznanie KFP SOV*** športový novinár **Miroslav Tomášik**, známy z pôsobenia v rozhlase, televízii i v novinách, ktorý bol v minulosti aj členom vedenia KFP SOV. ***Diplom KFP SOV*** si prevzala telovýchovná pedagogička, trénerka a medzinárodná rozhodkyňa športovej gymnastiky **Kvetoslava Perečinská.**

Medzinárodné ocenenie fair play krasokorčuliarskemu páru Višňová - Csölley

Prítomnosť predsedu Medzinárodného výboru fair play UNESCO (CIFP) **Jenöho Kamutiho** z Maďarska (inak bývalého majstra sveta a olympijského medailistu v šerme) na slávnosti fair play v Liptovskom Mikuláši nebola náhodná. Prišiel totiž odovzdať ***Cenu CIFP za príkladný čin na významnom mládežníckom športovom podujatí*** slovenskému krasokočuliarskemu páru **Nikola Višňová – Lukáš Csölley** (na fotografii).

Mladí slovenskí krasokorčuliari počas tohtoročných juniorských majstrovstiev sveta v juhokórejskom Gangneungu ponúkli nezištne pomoc českým súperom **Karolíne Procházkovej** a **Michalovi Češkovi**, ktorým meškala batožina. Napriek tomu, že pomoc v podobe požičania krasokorčuliarskeho výstroja sa napokon nedala realizovať, pretože oba páry vyžrebovali do rovnakej rozjazdy, Česi si veľmi cenili rytiersku ponuku ich slovenských súperov a priateľov. Rodičia českého páru zaslali návrh na ocenenie Nikoly Višňovej a Lukáša Csölleya.

Lukáš Csölley pre www.olympic.sk popísal, čo sa vlastne v Gangneungu stalo: **„Pred krátkym programom sme našich českých súperov zazreli smutne sedieť na tribúne. Pýtali sme sa ich, čo sa stalo. Vraveli, že im nedošla batožina a nemajú v čom jazdiť. Keď sa náš tréner spýtal, kto by im mohol požičať korčule, ponúkli sme sa, že im pomôžeme my. Michal Češka síce má o trochu menšiu nohu ako ja, ale jazdiť by v mojich mohol. Keď už nie preteky, tak aspoň tréningy. Aj Karolíne Procházkovej by Nikoline korčule zrejme pasovali. Keby mali možnosť odskúšať si v našich korčuliach tréningy, pravdepodobne by v nich zvládli aj súťaž. Chýbali im, samozrejme, aj kostýmy, ktoré mali tiež v meškajúcej batožine, ale korčule boli rozhodujúce. Lenže všetko padlo, keď nás vyžrebovali do spoločnej rozjazdy. Pomôcť sa im napokon nedalo a na súťaž nemohli nastúpiť. Batožina im prišla deň po krátkom programe.“**

TEXT A FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2011_2.qxd 6.9.2011 13:22 Stránka 32

GENERÁLNI PARTNERI
Mercedes-Benz
Člen skupiny e·on
HLAVNÍ PARTNERI
ALPINE
Matador
DODÁVATELIA
Daylong
NUTREND
sportmed
LAVAZZA
MEDIÁLNI PARTNERI
MAN
euroawk
tasr